41. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1985. SZEPTEMBER 18.

Ludas Matyi

Szűr-Szabó József rajza

TELEPÜLÉSFEJLESZTÉSI HOZZÁJÁRULÁS

– Nekem most az a legfontosabb, hogy a kerületben egy sportpalota épüljön!

LÁZADÁS

– Sétálunk, sétálunk, s addig a Rózsadombra lecsücsülünk, csüccs!

Szánom-bánom

Sajnálom, hogy a tudomány mai állása szerint nincs kapcsolatunk a túlvilággal, mert ha volna, szegény néhai szúnyogot bizony megkövetném, annyira furdal a lelkiismeret, amiért az örök vadászmezőkre átsegítettem. Sok rossz szokásom van, ám ölni igen ritkán szoktam, mondhatni csak végszükségben. Másfelől bűnömet kétségtelenül súlyosbítja, hogy nem hirtelen felindulásból, hanem előre megfontolt szándékkal cselekedtem.

Azért, ha legalább fölhívhatnám valamely égi crossbáron, mindenesetre emlékeztetném rá, hogy magánsérelmeimet mily sokáig és mily nagy fegyelemmel tűrtem, mármint a csípéseket, a számtalan súlyos testi sértést, melyet ő és kollégái a magam és a családom terhére elkövettek, márpedig ez utóbbira igen kényes vagyok, famíliámat csak nekem van jogom bántani – monopolhelyzet –, mások legfeljebb csak az URH-t hívhatják, de ez már más téma.

Tehát meglehetős önfegyelemmel viseltem azt a sorscsapást, amit a dunai zöldár okozta demográfiai robbanás jelentett, félreértés elkerülendő: a szúnyogok között, ám amikor a rádió Jó reggelt! műsorában meghallottam, hogy milliárdos inváziójuk több üzemben már-már a termelést veszélyezteti, fölrémlett előttem a legutóbbi kemény tél, az összes kártételével, és megvallom, egyszerre az idei népgazdasági célkitűzések teljesítését láttam általuk veszélyeztetve. Ekkor, és csak ekkor, országos érdekből szántam el magam a végzetes lépésre, az eredmény ismert, hazafiúi fölbuzdulásom nyomán az addigra kishíján családtagnak számító kedves gyötrőszúnyog a tapétát tapétázza, elég ronda módon, mit mondjak, nem a lakáskultúra csúcsa, de ez már más téma.

Belátom, szebb halált is adhatott volna neki az élet, ám a helikopteres szúnyogmentesítéshez, mint hallom, 5, azaz öt hatóság engedélye is szükséges, az én végzetes mozdulatom viszont közérdekű magánkezdeményezés volt, s az ilyen akciókat mostanság fölkarolják. Tudom persze, hogy ő is a körülményekre hivatkozna, az ártérben ottrekedt pangó vizekre, a melegre, melyben a lárvák alig egy hét alatt munkaképes szúnyoggá fejlődtek, s hogy nekik is élni kell, csípni, így vannak megszerkesztve. Az embereknek pedig az előjelekből illett volna tudni, mire készül a természet (áradás, meleg), s fölkészülni a védekezésre, s nem későn kapkodni, csapkodni, mindenféle országos érdekek nevében. Meglehet, még azt is megkérdezné, vajon ismerem-e a szúnyoghálót, melyet az ablakra lehet szerelni. Én akkor azzal védekeznék, hogy mostanában nemcsak a szúnyogok, hanem a mi életünk is nehezebb, például, ha már az ablaknál tartunk, az utóbbi öt évben a nyílászárók ára lakásonként – háló nélkül 15 ezer forinttal emelkedett.

De ez már más téma...

Münz András

Hol szakad a kötés?

Becses ajándékkal lepett meg egy ismerősöm, aki távolsági buszokat vezet Pest környékén. Kicsiny kis füzetecske az ajándék: a Volánbusz 6. sz. Forgalmi Utasítása. A zord cím nemes tartalmat takar, tárgya: Tanácsok az utasokkal való jó kapcsolattartásra című tanulmány közzététele.

Forgatom ezt a bölcs, udvariasságra vezérlő kalauzt, s mi mindent tudok meg belőle! Például: hogyan kell bánni a reklamáló utassal? Gyanúsítgatás nélkül, ámítgatás és sietség nélkül, megértést tanúsítva, a kellemetlen témákat elhagyva, udvarias hangnemben – mondja a tanulmány szerzője. Hitték volna?!

Hogyan kell a hangoskodó bejelentőt lecsendesíteni? Idézem: „Nem szabad igazodni a bejelentő hangvételéhez... Ehelyett kérjünk tőle újabb adatokat. Ilyen kérdéseket kell feltennünk: Mikor történt az eset és hogyan? Ki volt jelen? Tudja-e az autóbusz forgalmi rendszámát, esetleg a gépkocsivezető nevét? Az ilyen szakszerű kérdések a szakszerűtlen, indulatos ügyfelet is szakszerű válaszra kényszerítik. Így fontos beszélgető partnernek és az ügy szakértőjének érzi majd magát."

Sietve szólok, nehogy valaki azt higgye, mindezt a Volánbusz ráérő és ráérző emberei agyalták ki. Gondosan feltüntették, hogy a tanulmánynak K. Linke (Svájc) a szerzője. Micsoda név! – játszhatnék vele, mókázhatnék, de nincs hozzá hangulatom. Ez a tény bánt engem, szívem keseríti, víg kedvem epeszti.

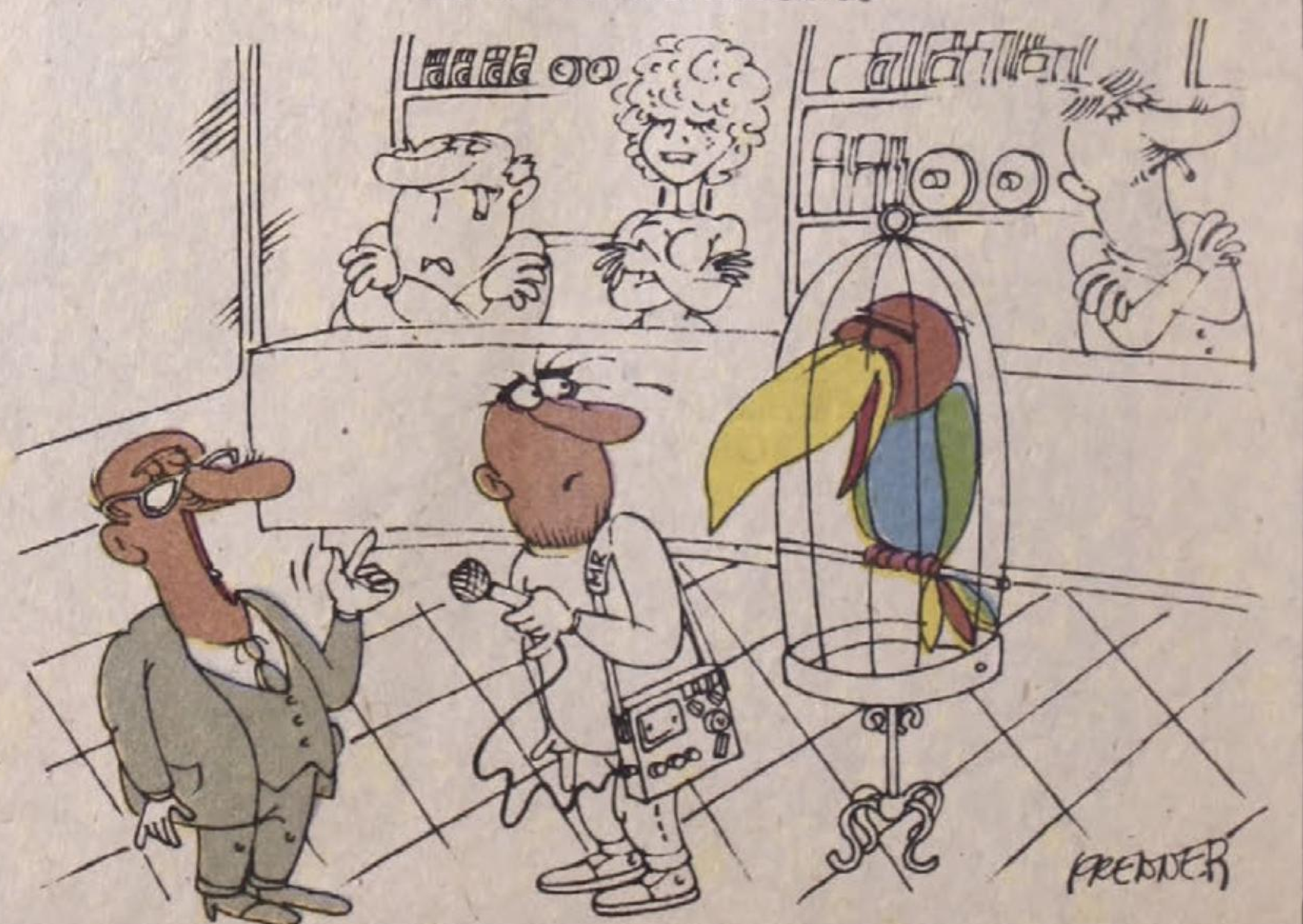
Hát már közhelyekből, bölcsességnek álcázott balgaságokból is behozatalra szorulunk? Azt hittem, ebből legalább önellátóak – sőt: exportképesek – vagyunk. A legkézenfekvőbb, leghétköznapibb tanácsokat is csak akkor fogadjuk el, ha külföldre – Nyugatra – hivatkoznak hozzá? Már a szavaink sem konvertibilisek?

Gyakran tapasztaljuk, hogy a Svájcból, s máshonnan importált gépek honi használatban kisebb hatásfokúak, mint a saját hazájukban voltak. Úgy vélem, most sem jártunk különbül: közlekedési dolgozóink udvariasságszintje a svájci okításoktól sem emelkedett láthatóan, mérhetően. Azt hiszem itt is, mint a gépezeteknél, a hazai nyersanyagban lehet a hiba.

Az egyik kínai mondás szerint – így olvastam a fent írt brosúrában – a kötés sohasem a bognál szakad el. Azaz – ha jól bogoztam ki a példázatba rejtett bölcselem értelmét –, mihaszna a legszebb csomó is, ha foszladozik a madzag...

Radványi Barna

SZOLGÁLTATÁSFEJLESZTÉS

– Ő köszön vissza a vevőknek.

Más most...

MAGYAR SZABVÁNY

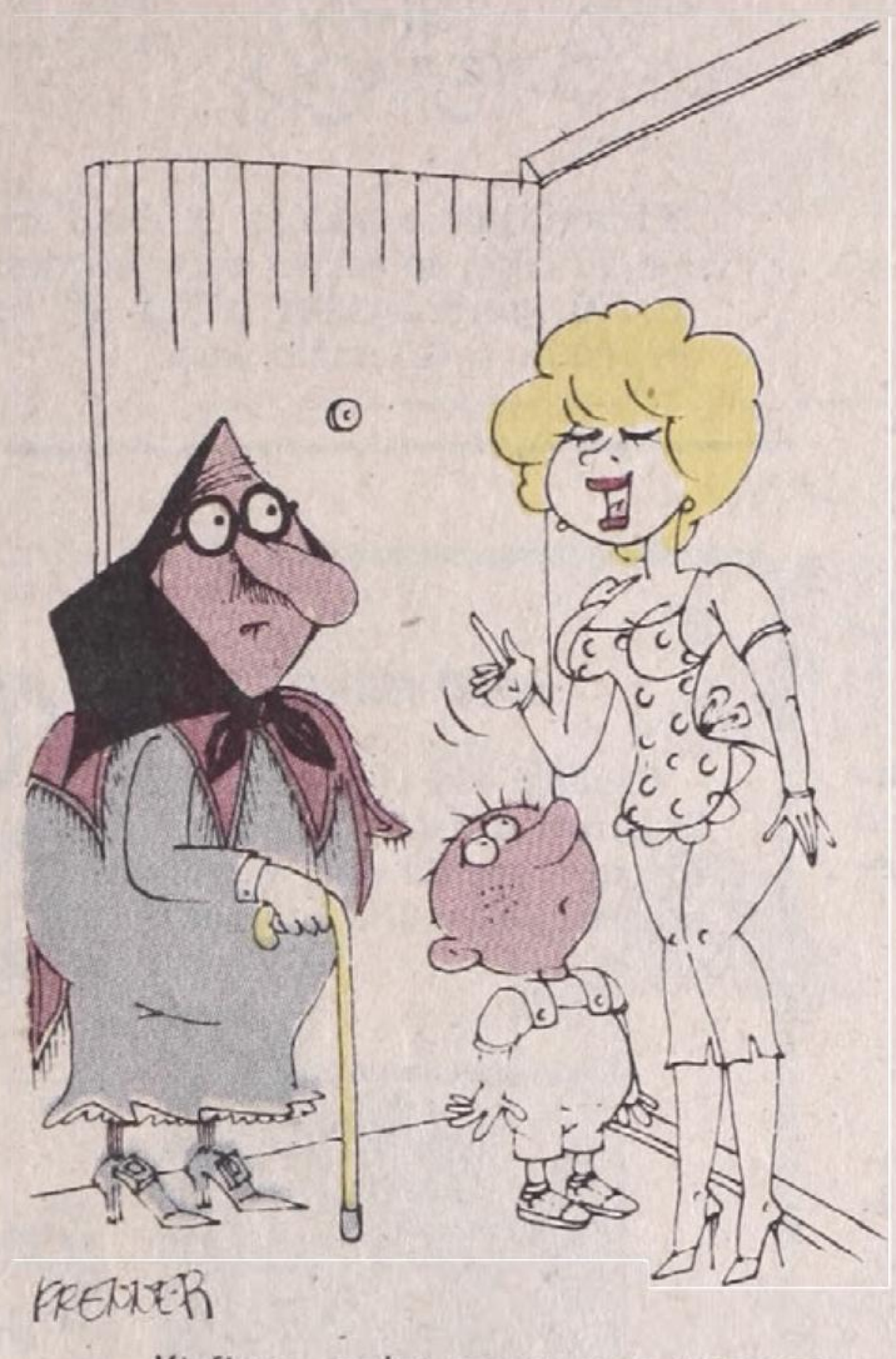
– A helyzet katasztrofális, évek óta krónikus munkaerőhiánnyal küzdünk!

ADÓÜGYI ELŐADÓÉKNÁL

– Olyan szépet álmodtam ... Becsukott a környékünk utolsó szerződéses kisboltja is.

SZÜLŐI ÉRTEKEZLETEK HAVA

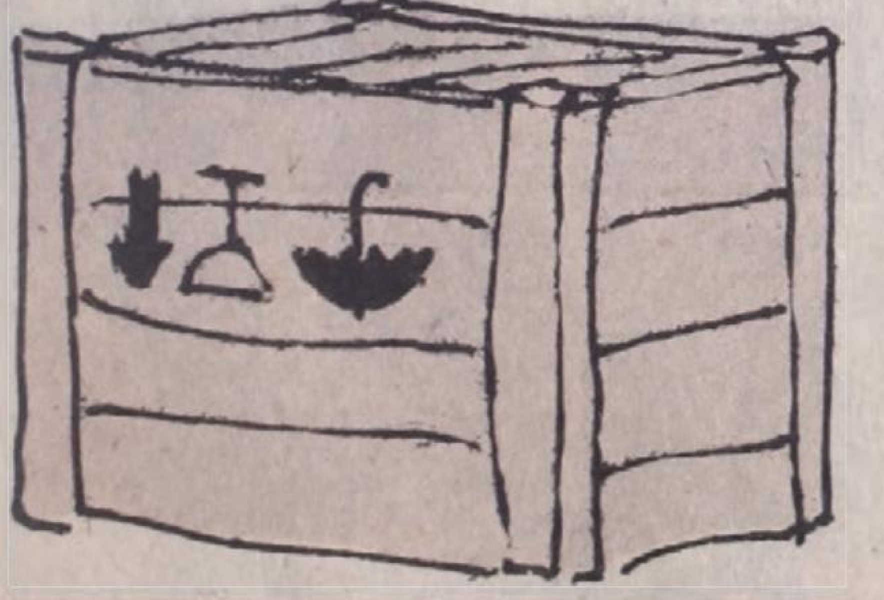
– Kisfiam, azért megy apu nagymamának öltözve, nehogy beválasszák a szülői munkaközösségbe ...

SZENVEDÉLY

– Úristen, te megint elkötvényezted a fizetésedet!

DEVIZAVÍZIÓK

A Tolókürt és Légvonatról elnevezett gazdasági szupertörpe bumeráng-külkereskedelmet folytatott. Ezt nem úgy kell érteni, hogy ősausztrál hajítófegyvereket dobtak piacra. Hanem úgy, hogy bármit dobtak is — visszajött. Pedig körültekintően jártak el, transzkontinentális ormányokkal szimatoltak a lehetőségek után és nagykanállal ették a marketinget.

Először úgy gondolták, hogy legokosabb lesz a fejlett tőkés piacot célba venni, mert attól döglik a légy. Iszonyatos költségek árán és szívszaggató nyögések közepette megalkották hát a magyar szimpatizátor prototípusát, majd jólesően kuncogva dörzsölték össze hólyagos tenyerüket. Hohó, hohó és harmadszor is hohó, mondogatták egymásnak. A fejlett tőkés piac hanyattvágódik a meglepetéstől, majd, ha már amúgy is talajközelben tartózkodik, az ülepét verdesi a földhöz örömében. Ezt követőleg már csak a szippantókocsit kell kiküldenünk, hogy a világ minden tájáról begyűjtse a rengeteg valutát.

A magyar szimpatizátor úgy jött vissza, ahogy elment. Öt és fél tonnás tömegével — írták a fejlett tőkések — kicsit túl masszív az ő ízlésükhöz, amellett nem is működik kedvük szerint, mert inkább antipatizál, mint szimpatizál. Akkor már megmaradnak a japán szimpatizátor mellett, amelynek összsúlya, ládával együtt, három deka, úgy szimpatizál, mint a güzü és ára csupán egytizedrésze a miénknek.

A Tolókürt és Légvonat helyesen reagált a váratlan eseményre. Igazítottak egyet az irányzékon. Belátták, hogy az ő műszaki fejlettségük harmatos a fejlett tőkés piac elvetemült igényeihez képest és attól fogva a már nem annyira fejlett tőkés piacot vették célba. Velőtrázó ráfordítások árán — többen közülük sérvet kaptak —, legyártottak több hajórakomány mesterséges elefántcsontot és úgy, ahogy volt, az egészet elküldték az Elefántcsontpart illetékes szerveinek. Ezt követőleg megfogták egymás kezét és szilaj körtánccal juttatták kifejezésre örömüket. A vállalat igazgatója formás kis beszédet is tartott, kijelentette, hogy alaposan megfontolt véleménye szerint ezúttal nem csak egymás kezét fogták meg, hanem az isten lábát is, mert Elefántcsontpartnak — miként ezt a neve is mutatja — támasza-talpköve az elefántcsont, s ez az üzlet jelentős nyereséget ígér nemes kagylópénz valutában.

A szállítmány úgy jött vissza, ahogy elment. Elefántcsontpart — írták az Elefántcsontpart illetékes szervei — miként neve is mutatja, roskadásig van elefántcsonttal, Limpopót lehetne vele rekeszteni. Ellenben szívesen vásárolnának szerény ellenszolgáltatás fejében némi jóminőségű partot, amelyben — átmeneti nehézségek miatt — hiányuk mutatkozik. A Tolókürt és Légvonat üzletemberei talpig üzletemberek voltak. Minden oldalról felmérték a lehetőségeket, majd, miután úgy találták, hogy nekik is csupán két puszta partjuk van és ettől nem szívesen válnának meg, lemondták az üzletet.

Ezt követőleg ismét összedugták szép és okos fejüket. Megint igazítottak egyet az irányzékon. Leszögezték, hogy műszaki fejlettségük még a nem annyira fejlett tőkés piac irdatlan igényeihez képest is retradált naposcsibe szintjén mozog és ettől kezdve az abszolúte fejletlen tőkés piacon próbáltak külkereskedni.

Vonyító szellemi és anyagi vajúdások árán elkészítettek két kőbaltát és elküldték Neandervölgy — Kelet-Neandervölgy — külkereskedőihez.

A kőbalták úgy jöttek vissza, ahogy elmentek. A kova minősége — írták Kelet-Neandervölgy kereskedői — messze elmarad a világpiaci paraméterek mögött és párezer dollár ellenében szívesen küldenének egy pythecantropust, aki majd megtanítja honi szakembereinket a pattintgatás mesterségére.

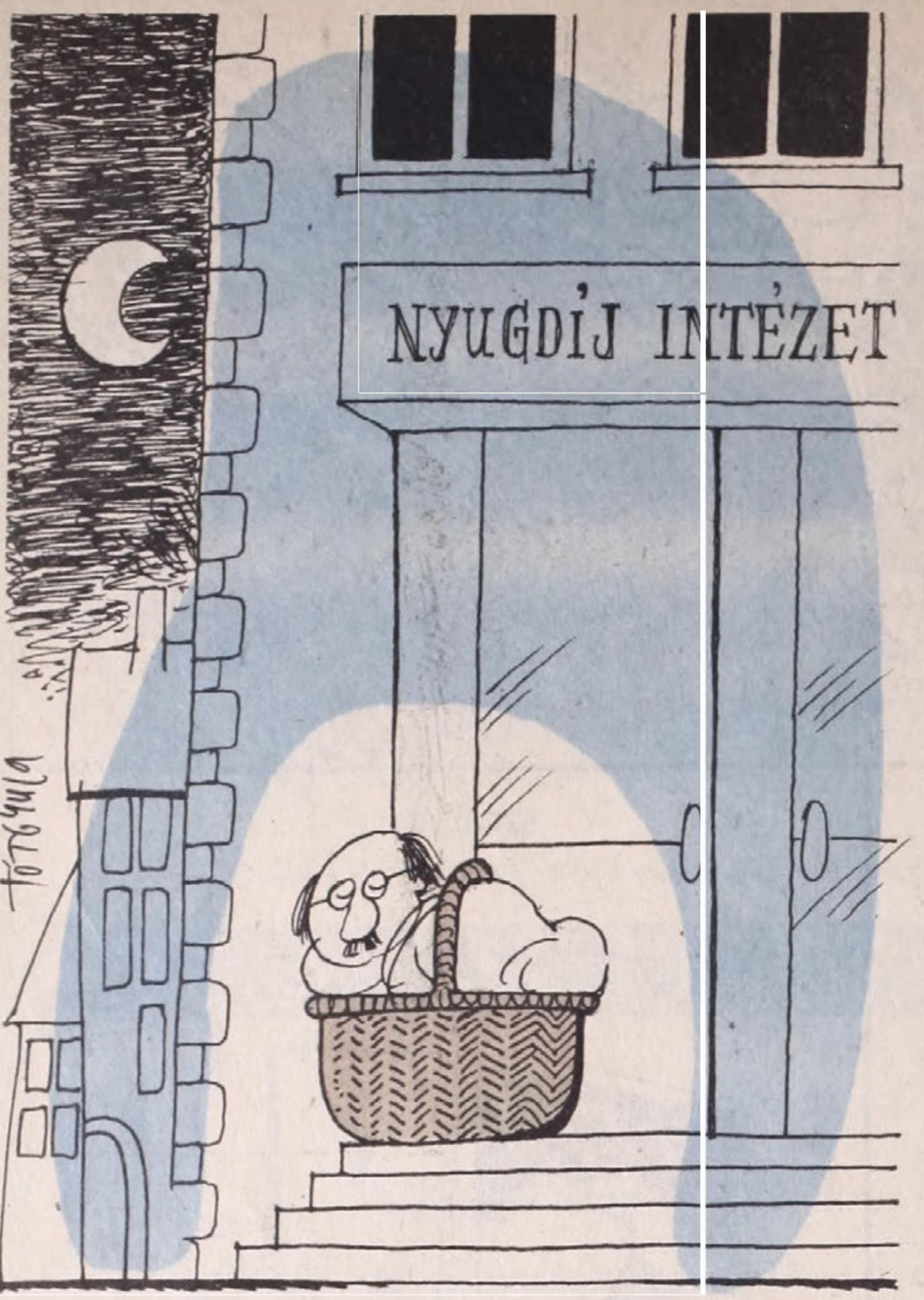
Ám alig ereszthették búnak a fejüket, berobbant Roppant Béla, a Tolókürt élenjáró piackutatója.

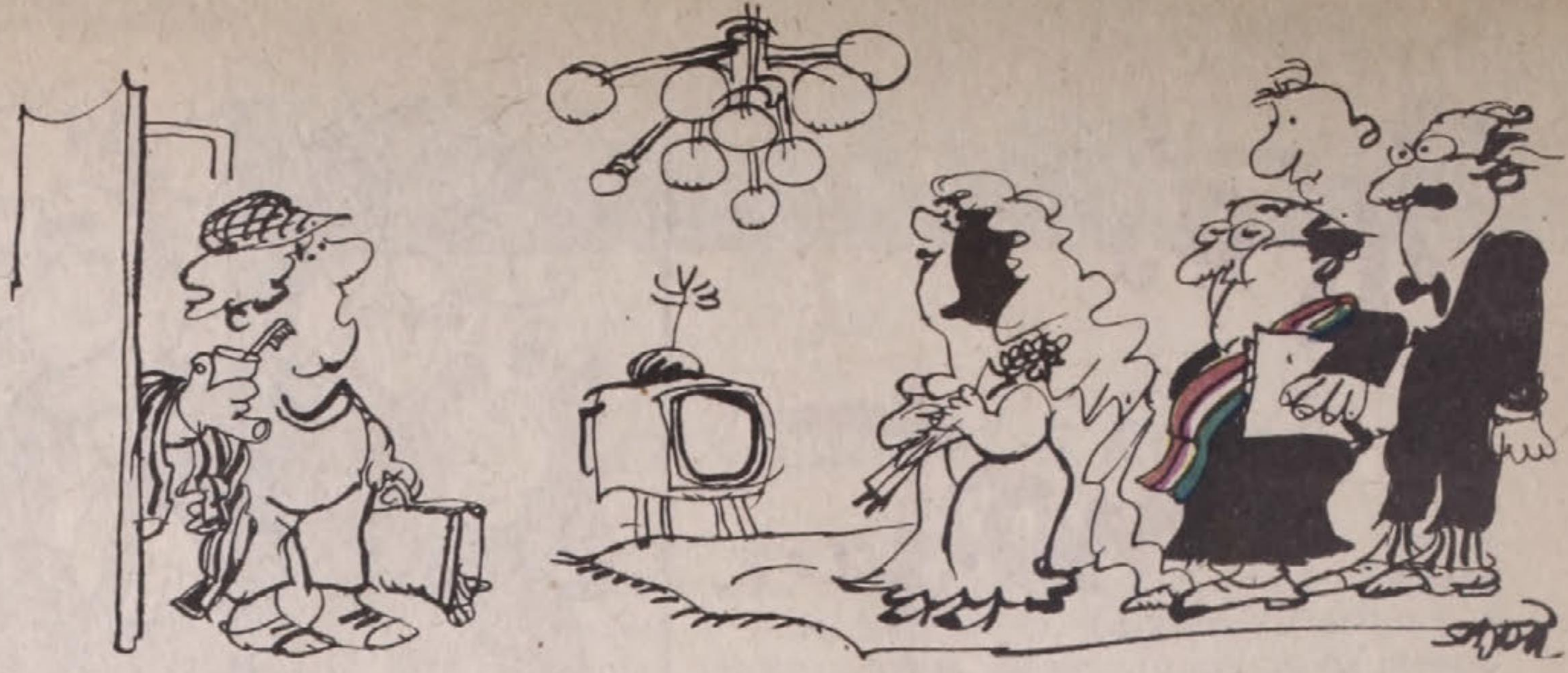
— Megvan! — kiáltotta —, ez biztos üzlet. Fehér lovat fogunk szállítani a pannóniai morváknak. Egyszer már bejött. Ezeregynéhány éve egy teljes marék füvet kaptunk érte. Félmarékot most is elérhetünk!

— Tudod mit? — éledezett Brigg Jenő, a vállalat igazgatója. — üsse kő, lehet az a fű rubelelszámolású is.

Peterdi Pál

KITETT ÖREG

– Micsoda? Hát ez nem próbaházasság lesz?

Hátha valaki nem ismeri

A nyolcvanéves, makkegészséges Szabó bácsit hosszú életének titkáról faggatják:

— Egyszerű ez, gyermekeim. Amikor a feleségem, nyugodjon békében, veszekedni kezdett, fogtam a kalapom, és elmentem sétálni a közeli parkba. Így aztán majdnem egész életemet a friss levegőn töltöttem.

Kimondják a válást. A bíró megkérdezi a gyerektől:
— Pistike, te kihez akarsz menni? A papához, vagy a mamához?
A fiú gondolkodik, majd így válaszol:
— Akié a televízió lesz.

SZILÁNKOK

NŐI DOLGOK

— Kérek egy napszemüveget, mert teljesen ki van bőgve a szemem.

ÉRTÉK

— Elvesztettem a páncélszekrényem kulcsát. Most meg fog romlani benne a tíz deka disznósajt.

KORSZERŰ TECHNIKA

— Hallotta? Az új közlekedésrendészeti szonda már azt is kimutatja, ha délben marhapörköltet ebédeltem.

FELESÉG

— Lajos, tudod, hogy mennyivel szebb vagy fizetésnapon?

TALÁLKOZÁS

— Nem laktunk mi már valamikor együtt egy telefonfülkében?

FURCSA HIRDETÉS

ASZFALTBETYÁR LEVELEZÉS ÚTJÁN KERES ISMERETSÉGET.

MÉLYLÉLEKTAN

— Nálam feszültségoldó hatása van, ha bánthatok valakit.

FÉRFI DOLGOK

— Írtam egy forró, szenvedélyes szerelmes levelet. De még nem tudom melyik nőnek címezzem.

ORDÍTÁS

— A férjem torkaszakadtából ordít velem állandóan. De mindig gyengéd, csacska, becéző szavakat.

CSIRKEFOGÓ

— Nem tud egy kiadó bútorozott szobát? El szeretném adni a bútorokat.

TÁRSASLÉNY

BESZÉLGETŐ PARTNERT KERESEK, AKINEK EGY DOLGA LESZ: ENGEM HALLGASSON.

SZIGORÚSÁG

— Beszélj nagyobb tisztelettel a szülőddel, ha már meglátogattál engem a börtönben.

EGY NŐ

— Nem szívesen kezdek ki olyan férfival, akinek nincs családja. Így nem tudom tönkretenni a családi életét.

KÉRDÉS

— Ön tartja magát művésznek, akinek még depressziója sincs?!

Galambos Szilveszter

Emlékszik még?

LEKÖSZÖNT KÖSZÖNÉSEK

KISZTIHAND

– Csókolom a kisztihandját! –
Bokázott a csinos jampec...
Kisnagysád, ha nem vigyázott,
erkölcsének máris kampec!

ALÁZATOS SZOLGÁJA!

Röpdösött az alázatos...
„Kézcsókom az Evikének!"
De ha jött a teli hatos:
„Lökdösd a jó nénikédet!"

PÁ, ARANYOS!

A pá: könnyű brettli-tündér
tingli-tangli popsi-tánccal
az aranyos: kövér kupec,
pocakján dús óralánccal.

SZABADSÁG!

Ezt köszönték, mikor ránkfújt
a szabadság fényes szele...
Hátha még egy kicsit jobban
tudtunk volna élni vele!

SZEBB JÖVŐT!

Így váltottunk adjonistent
a levente-oktatóval...
A szebb jövő mégis eljött,
sajnos, jó pár buktatóval.

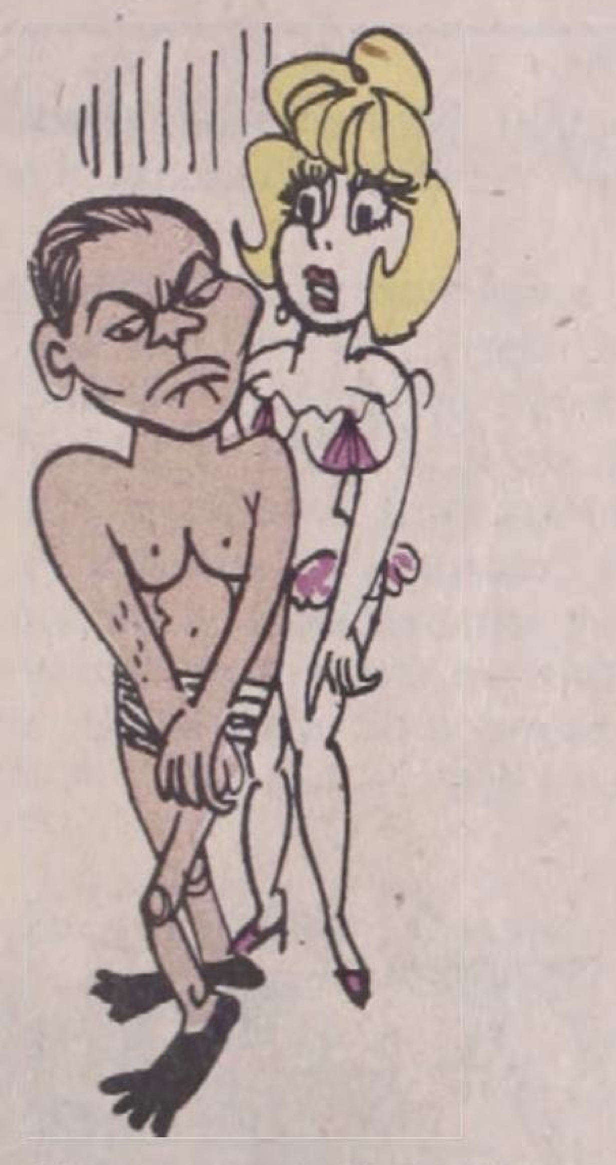
A LAKKCIPŐ

Egyik barátom meséli:

— Ma már minden vizesnyolcas szmokingot csináltat magának az esküvőjére, mikor én megnősültem, 1954-ben, az egész fényűzés abból állt, hogy jó erősen átkeféltem az érettségi öltönyömet. Anyám szegény egyedül nevelt fel engem és a két húgomat, nem tudott pénzzel segíteni, csak nézte hogy készülődök.

— Édes fiam az ember egyszer nősül életében — legfeljebb kétszer-háromszor — illene megadni a módját. Vegyél magadnak legalább egy új cipőt, ezt már úgyis csak a cipőkrém tartja egyben.

Szívtam a fogam, de beláttam, hogy igazat mond. Lementünk az Alkalmiba és végignéztük a cipőosztályt, a kínálat viszonylag szerény volt: nyárra szandál — télre bakancs. Végül az egyik polc mélyén anyám talált egy pár fekete lakkcipőt.

— Na, ez pont jó lesz!

— De anyu: ez 43 és feles, az én lábam pedig 41-es!

— Nem számít, legfeljebb veszel bele kapcát! — megnézte alul-fölül. — Egy finom cipő, valódi gumitalppal, miért adják ezt ilyen olcsón, száz forintért?

Ez hamar kiderült, mert az esküvőm napján esett az eső és a cipő pillanatok alatt beázott — egyébként minden baj nélkül lezajlott az esemény.

Este mikor kijöttem a lavórszobából — mert nemcsak esküvői szmokingom nem volt, de fürdőszobánk sem —, a feleségem rám szólt.

— Cipőben akarsz bejönni az ágyba?

— Én? Már rég levettem.

— Dehogy is, nézd csak meg: rajtad van.

És csakugyan mintha még mindig cipőt viseltem volna, mert az esőtől kiolvadt a festék, ráfolyt a lábamra és megfogta. Rögtön ki akartam dobni, de a feleségem nem engedte.

— Tegyük el emlékül! — becsavarta és eldugta a befőttek mögé.

Telt-múlt az idő, egyszercsak elébem áll a nagyobbik húgom, Ibolya.

— Összeházasodnánk Sanyival!

— Azzal a szoknyavadásszal?!

Megígérte, hogy ezentúl csak az én szoknyámra fog vadászni. Szeretnék kérni tőled valamit.

— Tessék.

— Nincs pénzünk új cuccot venni, légy szíves add kölcsön a lakkcipődet Sanyinak.

— Vigyétek — mondtam megkönnyebbülve, de a feleségem hozzátette.

— Aztán a viszontlátásra!

Esküvő után annak rendje-módja szerint vissza is szolgáltatták a cipőt.

— Ez már ledolgozta a vételárát, eljött az ideje, hogy kidobjuk! — próbáltam meggyőzni a feleségemet, de ő most sem engedett.

— Gondolj arra, hogy van még egy húgod, az is férjhez megy egyszer.

Ez valóban be is következett, kisebbik sógorom Róbert is ebben a lakkcipőben állt az anyakönyvvezető elé.

— Kész, több húgom nincs, befejeztük — mondtam az esküvő után.

Feleségem most sem engedte kidobni, végül megállapodtunk, hogy kiviszem a telekre „ásócipőnek". Már pakoltam volna be a sportszatyorba, mikor dúltan beállít hozzánk nagyobbik húgom, Ibolya.

— Válunk! Én tűrtem, de a Hugi esküvőjén Sanyi mind a két koszorúslánnyal kikezdett. Ha már az én férjem volt a válóperen is nézzen ki valahogy: add kölcsön a lakkcipődet!

Fájó szívvel kipakoltam a lakkcipőt, húgom becsületére legyen mondva, rendben visszakaptam, a feleségem azonnal magához ragadta.

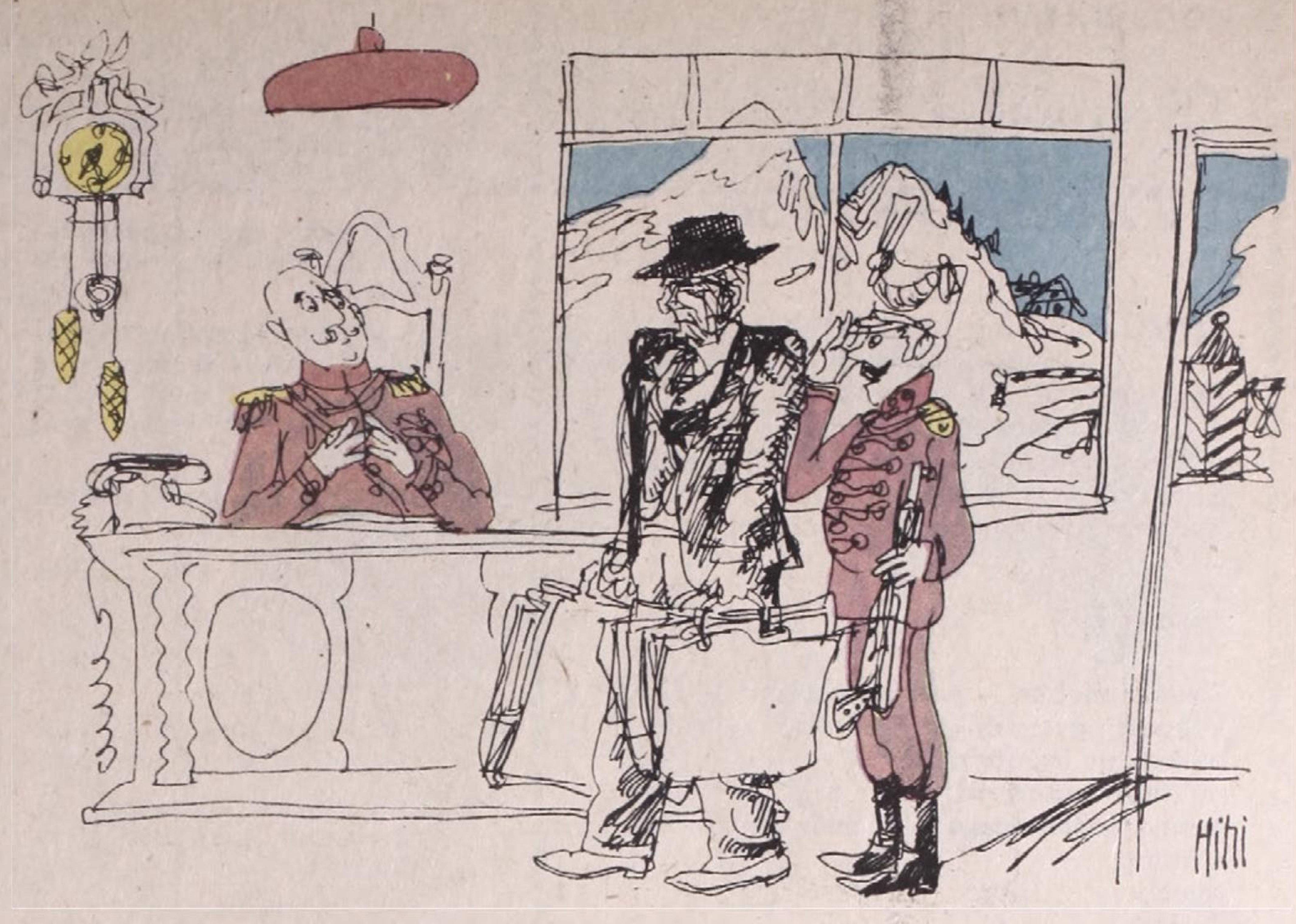
— Látod: az ember nem visz ki egy lakkcipőt a víkendházba. Sosem lehet tudni.

Egy félévvel később Ibolya felhozta az új jövendőbelijét, mikor túlestünk a kávén, a kupica konyakon, tapintatos köhintéssel jeleztem, hogy mint családfő szeretnék a tárgyra térni. Vizsgálódva a fiú szemébe néztem és megkérdeztem:

— Hányas lábad van?

Moldova György

DEZERTÁLÓ KÉMEK

– James Bondnak hívják, menedékjogot kért, azonkívül devizában kapná a nyugdíját...

FARAGOTT JÁTÉKOK

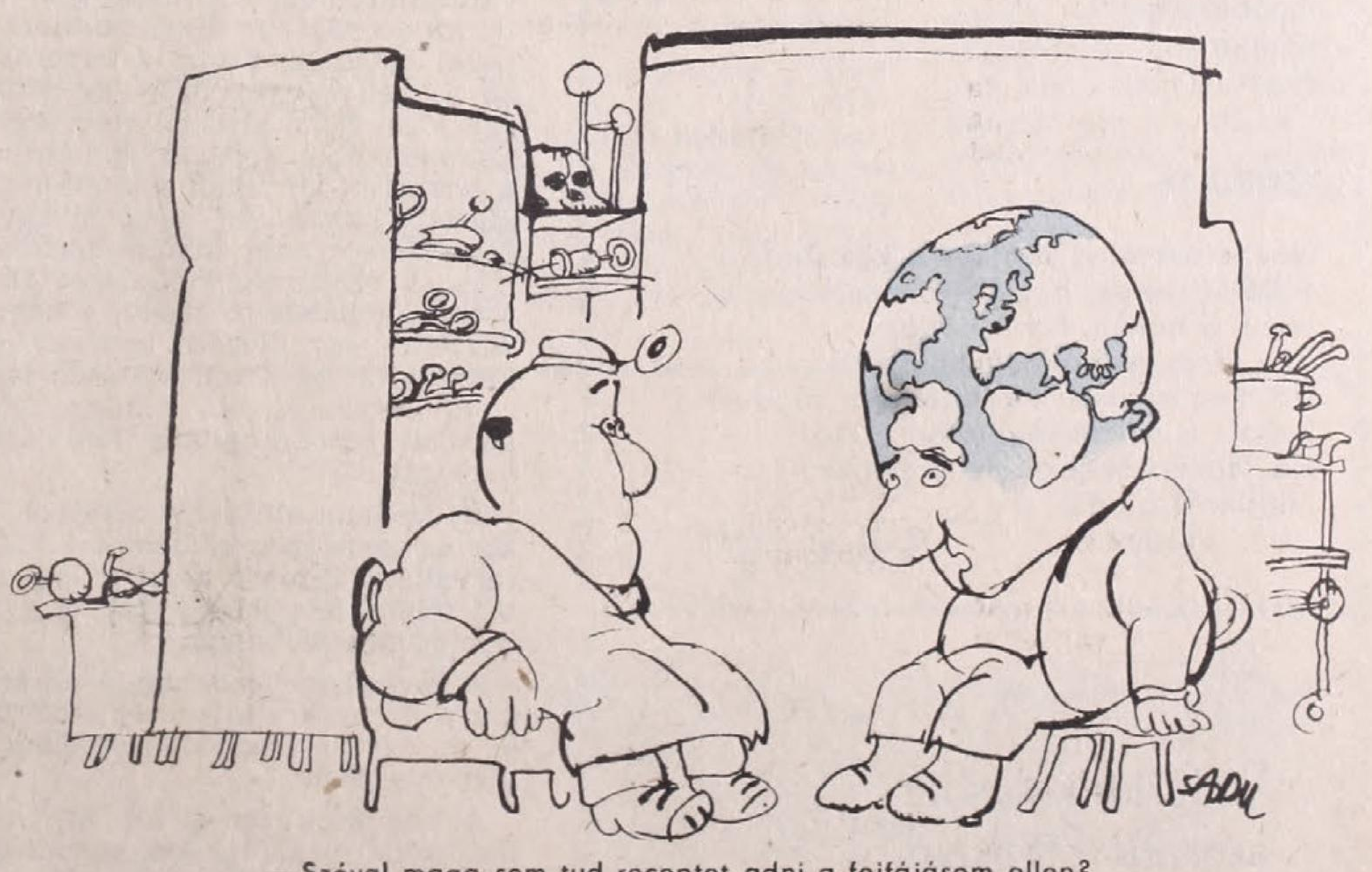
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy férfi reklamál a cipőboltban:

— Egy pár cipőt vettem itt tegnap, de olyan kényelmetlen és durván kidolgozott, hogy egyáltalán nem tudom hordani!

A kiszolgáló enyhe rezignációval nyugtatja az izgatott férfit:

— Mit panaszkodik annyit, uram? Magának csak egy pár ilyen cipője van, de nekünk négyezer...

– Szóval maga sem tud receptet adni a fejfájásom ellen?

Angol turistareklám: „Budapesten kétszer annyit ér a fontja!"

NEMRÉG MÉG A FORINTUNK IS KÉTSZER ANNYIT ÉRT...

SOÓS ZOLTÁN:

Új strófák a BICSKAKÖNYVből

FENKŰ 34.

Egyszerre mérnök és agitprop.-titkár.
A langyos sikta végeztével: koszlott
farmergatyát húz – s kisvállalkozóként
ő takarítja („ide minden lóvét!")
beosztottjai nyomában a mocskot.

FENKŰ 35.

Tizenkilencben – vad legényként –
kitépett egy szőlőkarót és
akkurátus iramban végig-
püfölte haragosait!
X-havi börtön után csendben
szántott,
vetett,
aratott.
Nősült.
Ezerkilencszáz-negyvenötben
kitépett egy szőlőkarót és
akkurátus iramban végig-
püfölte haragosait!
X-havi börtön után csendben
szántott,
vetett,
aratott.
Gyászolt.
Ezerkilencszáz-ötvenhatban
kitépett egy szőlőkarót és
akkurátus iramban végig-
püfölte haragosait!
X-évi börtön után csendben
szántott,
vetett,
aratott.
Nyamvadt
unokák
növését
ügyelte.
Ezerkilencszáz-hetvenötben
kicibált egy szőlőkarót és
mankóként alkalmazva végig
ment a kerten – s összeesett!
X-napi haldoklás után
megbékélten
elaludt.
Ámen.

FENKŰ 36.

Nacsasasszony! Jön ám a kölcsön!
Adják az urak, hogy elköltsem!
Úszik a bankó, fut a bánat:
gőg idomítja naggyá pofámat!
Ha megszorulok s kölcsönzőm rugdal?
Sebaj: lyukakat tömök be lukkal!
Ha szirre-szarra elfolyt a pénzem?
Mindenki hibás!

Csak én nem!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A fiatal anya tanácstalanul áll síró csecsemője fölött.

— Nemrég tettem tisztába. Már teát is kapott. A mesét még nem érti... Próbáljak énekelni neki valamit?

A férj gondterhelten csóválja a fejét.

— Kérlek, ne! Ahhoz még nem elég erős.

*

— Hogy sikerült az első kirándulás az új autóval?

— Ne is kérdezze! Az egész úton tolni kellett az autót!

— Üzemzavar volt?

— Nem, a férjem otthonhagyta a jogosítványát.

A BÁDOG ANTENNA újabb birtokosa:

OPTIMISTÁK 1. rész

(szeptember 4., 21 óra)

Olvasóink és munkatársaink közös javaslata alapján szeptember első hetének tévéműsorából ezt a produkciót találtuk a leggyengébbnek.

Továbbra is buzdítjuk olvasóinkat: hétről hétre szavazzanak, s közösen döntsük el, melyik produkció érdemli a hét legrosszabb tévéműsoráért kijáró Bádog Antennát.

Kérjük a kedves olvasót, alaposan gondolja át, hogy a szeptember 16. és 22. közötti héten melyik tévéműsoron unatkozott vagy bosszankodott leginkább, írja le egy levelezőlapra (elegendő csak a műsor címe és a sugárzás időpontja), s tegye postára a lapot, lehetőleg még hétfőn, szeptember 23-án. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

BIKA

Az egyszerű újságolvasó mindössze annyit tud a dologról, hogy a Duna-parton elszabadult egy bika, a szakemberek ártalmatlanná tették, az esetnek nem maradt semmi nyoma — csak egy kis forgalmi fennakadás. Tudósítónk utánanézett, hogy mi is történt tulajdonképpen.

A kora reggeli órákban egy névtelen telefonáló közölte a biztonsági szervekkel, hogy a Duna-parton megjelent egy ismeretlen felségjelű állat. Az azonnal helyszínre érkező, magas rangú belügyi tisztviselő embereivel lezáratta a környéket, hozzákezdtek a tilosban parkoló gépkocsik elszállításához, valamint összeszedtek minden virág- és kosárárust.

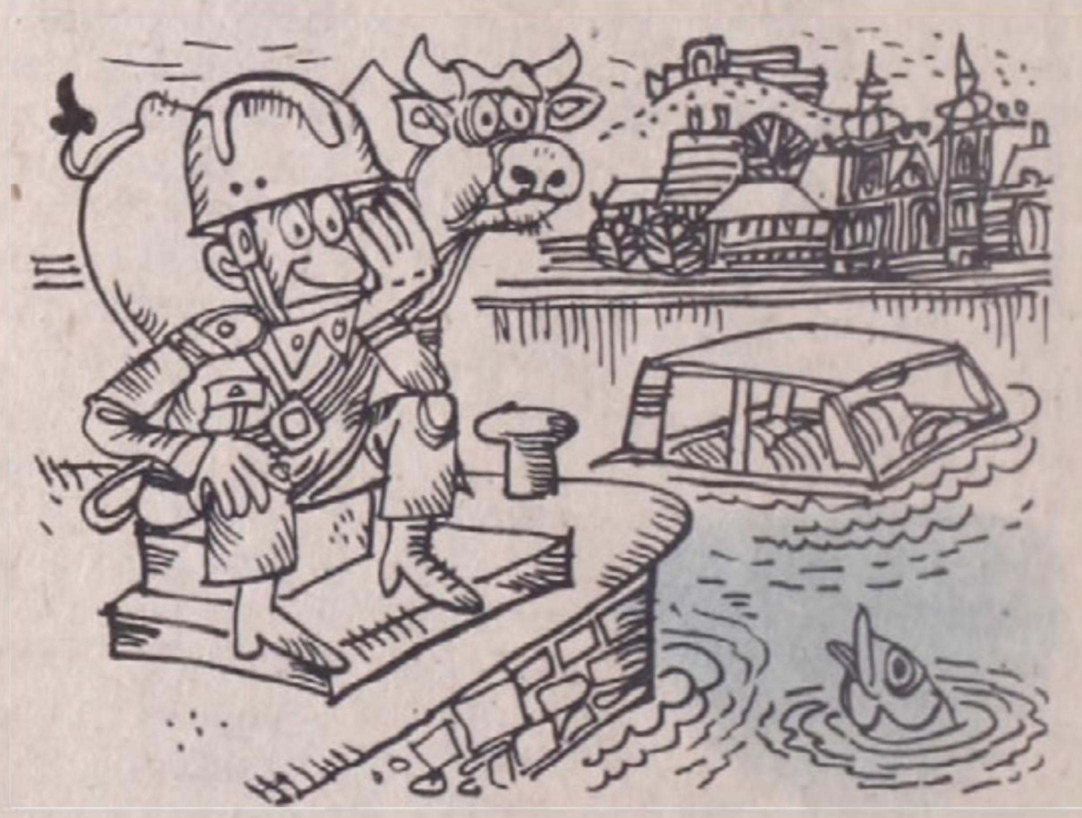
A bejelentés után tíz perccel összeült a válságstáb, hogy hozzálásson a terrorista állat azonosításához. Nagy politikai körültekintéssel jártak el, hiszen a terrorakció helyszíne is igen kényes volt; egy sarokkal odébb egy jónevű marxistáról elnevezett közgazdaságtudományi egyetem épülete áll. Közben a terrorista ott sétált a Duna-parton, s a válságstáb hamarosan arra a következtetésre jutott, hogy mint komor bikáé olyan a járása. A rendőrség különleges akciócsoportja azonnal működésbe lépett, a nagycsarnokban lefüleltek egy illegális gombaárust, valamint kézrekerült az a többszörösen büntetett előéletű bűnöző is, aki néhány hete lelopta a kerületi rendőrkapitány Ladájáról az FTC-matricát.

Új fordulat állt be az akcióban akkor, amikor az egyik megyei Húsipari Vállalat magára vállalta a bikát. Közben egy téesz-istállóból több tehén jelentkezett, hogy a bikát ők is magukra vállalnák.

A terroristaellenes akció parancsnoka ekkor a környékre kiterjedő hírzárlatot rendelt el, de egy közelben dolgozó földgép kezelője már megelőzte.

A rémhírek terjedését így sem lehetett megakadályozni, egyesek szerint a bika azért választotta akciója színhelyéül a rakpartot, mert azt néhány nappal azelőtt elöntötte az ár, s így akart tiltakozni az áremelkedések ellen. Mások szerint ez egy kifejezetten baráti bika volt, amit az is bizonyított, hogy abszolúte nem reagált ingerülten az előtte meglobogtatott vörös posztóra. Hamarosan megjött a döntés felülről: tárgyalni kell a bikával, de politikai feltételekről szó sem lehet. 7 óra 18-kor a bika bejelentette követelését: a Bábolnai Mesterséges Megtermékenyítő Állomás vezetőjét azonnal bocsássák el!

Fél nyolckor megérkeztek a terroristaellenes kommandó tagjai — a tűzoltók. Ha ugyanis a Duna-parton történik valami, mindig őket hívják, de a tűzoltók is jobban szeretik ezt a munkát, mint a teljesen ötletszerűen kigyulladó toronyházak oltását. A tűzoltók érdemeinek elismeréséül a parton hamarosan felállítják az ismeretlen főcsővezető szobrát, aki a rakodópart alsó kövén ül, és nézi hogy úszik el egy Lada.

A kommandósok hamarosan kidolgozták a bika ártalmatlanná tételének lehetséges módszereit. Egy közgazdász azt javasolta, hogy egyszerűen törjék le a szarvát, a többivel már nem lesz gond. Mások úgy vélték, hogy jól tejelő, jófarú kis tehénnel kellene csapdába csalni, de ez ellen meg a Pénzügyminisztérium tiltakozott közölve, hogy fejőstehénre neki is szüksége van.

Az akcióparancsnok 7.46-kor adta ki az ukázt: a bikát el kell altatni. Hamarosan megjelent a mesterlövész, aki bizonyos vállalatadóztatási megfontolásokból éppen az Állatkert alkalmazottja volt, de közölte, hogy elaltatásról szó sem lehet, hiszen náluk még nem vezették be a munkaidőn túli ügyféllelövést, különben is a fegyveréből kifogyott az altató lövedék, az istennek sem lehet pótlást beszerezni, ugyanis import termék.

Ekkor a parancsnok halált megvető bátorsággal kiállt a bika elé, és szemelvényeket olvasott fel a napilapok hír-rovataiból. A szerencsétlen bika 7 óra 52-kor aludt el...

Trunkó Barnabás

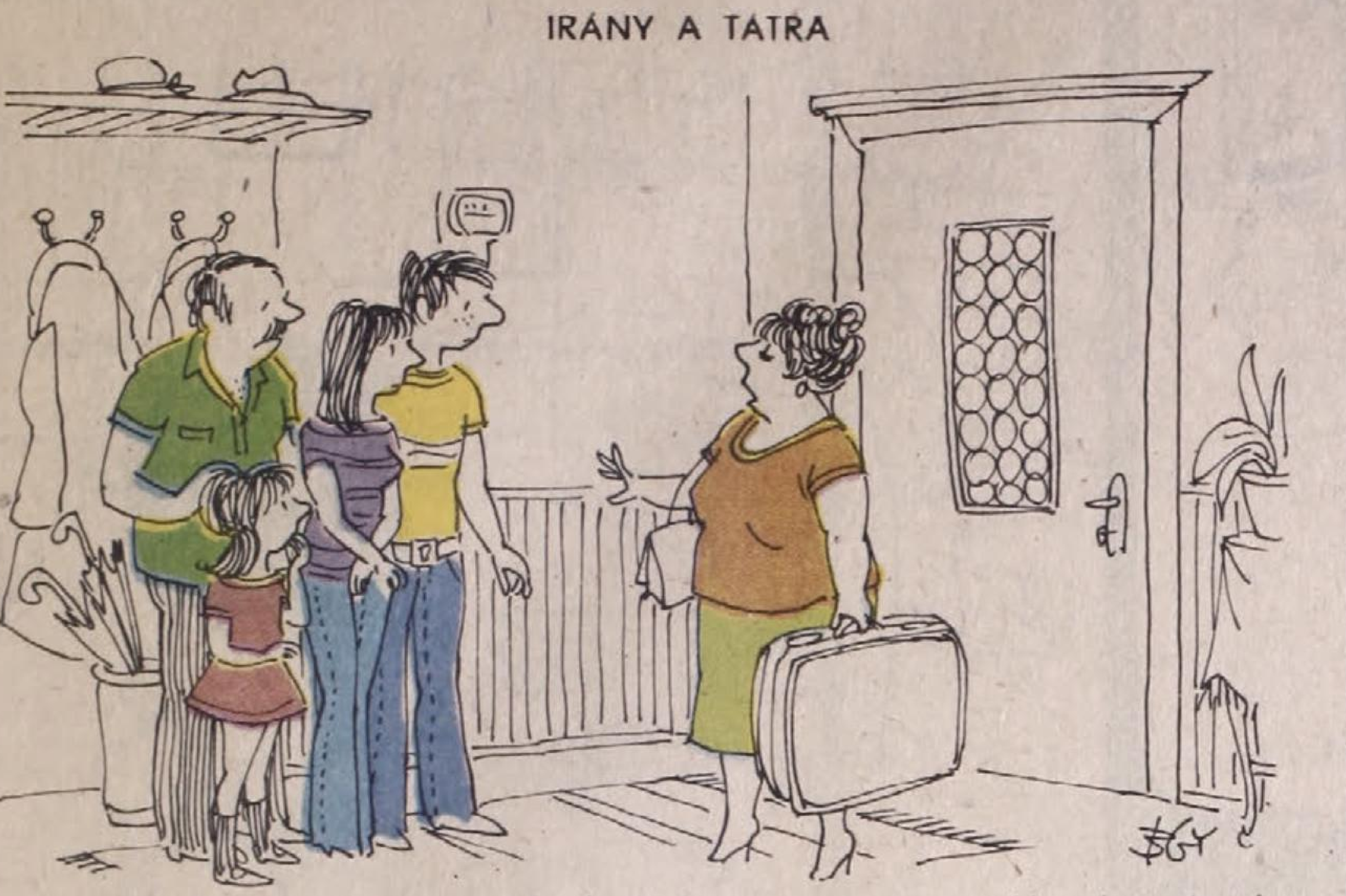
Külföldi kölcsönt szerzett a Tejipar

MEGFEJTÉK A VILÁGBANKOT

12 napra csökkent a SZOT-beutalók időtartama

A SZAKSZERVEZET EZT IS ELINTÉZTE!

IRÁNY A TÁTRA

– Azt üzente az orvos a lapban, hogy egyszer muszáj nekem is eljutni a csúcsra...

ÖSSZEKÖLTÖZŐK

– Ne gondoljon folyton arra a csacsiságra! Itt sokkal többről van szó: egy lakbér, egy villanyszámla...

MÁLLÓ CSILLAGOK

Az igazi állócsillagot az különbözteti meg az üstököstől, hogy nincs üstöke, tartja a népi bölcselet, s ezt a nagykaliberű igazságot felismerve, tanulmányozni kezdtem, mivel és hogyan töltik napjaikat az egykori popsztárok, akik közül néhányan már a nyugdíjkorhatár felé lépdelnek.

A legnagyobb meglepetés talán mindjárt Málnavadász Lajos esetében ért. Az idősebb fiatalok bizonyára emlékeznek fergeteges gitárszólóira, melyeket különösen a Duna áradásakor érintett meg valami furcsa akusztika: Málnavadász Lajos, aki jobb napjaiban a víz alatt is képes volt gitározni — így szerezte *Bugyborékolok, tehát vagyok*, valamint a *Bugybo Réka* című dalait — ma visszavonultan éli napjait. Különös hobbija, hogy szeret lakást cserélni. A deresedő hajú ifjúság egykori kedvence ma már csak elvétve veszi elő a gitárját — akkor, ha költözik. Az utóbbi másfél évben pontos statisztikák szerint negyvenhárom alkalommal cserélt lakást, s mint egy interjúban elmondta: ő tulajdonképpen sehol nem szeret lakni, neki az is elég, ha cserél.

Nem cserélne viszont senkivel Nagy Melly, a barátkozó hajlamáról ismert egykori szoprán. Most, hogy immár harmadszor is nagymama lett, életét szinte teljesen betöltik unokái, két kutyája és Géza névre hallgató aranyhala. Csak igazán jó ismerői tudják, hogy Nagy Melly különösen az aranyhallal épített ki harmonikus kapcsolatot — sok közös fellépésük volt, melyek során az aranyhal tátogott, Nagy Melly pedig énekelt. Ezt akkoriban play back technikának nevezték, s nem volt teljesen veszélytelen mutatvány: egy ízben például víz ment az aranyhal szájába.

Egy kicsit elszálltak az évek Zentiné Kábult Marionett felett is. A valamikori szőke bombázó, aki évekkel korábban magánéletének kulisszatitkaival tartotta izgalomban hazánk serdült férfilakosságát, most, idősebb napjaiban elhatározta, hogy kiteregeti a szennyest. Úgy hírlik, ennek érdekében már beszerzett egy kétrészes ruhaszárítót, ám műve egyelőre még felemás maradt: a szennyes leginkább a saját fejére csöpög, s ez némiképp visszariasztotta az ifjúi szívek egykori bálványát.

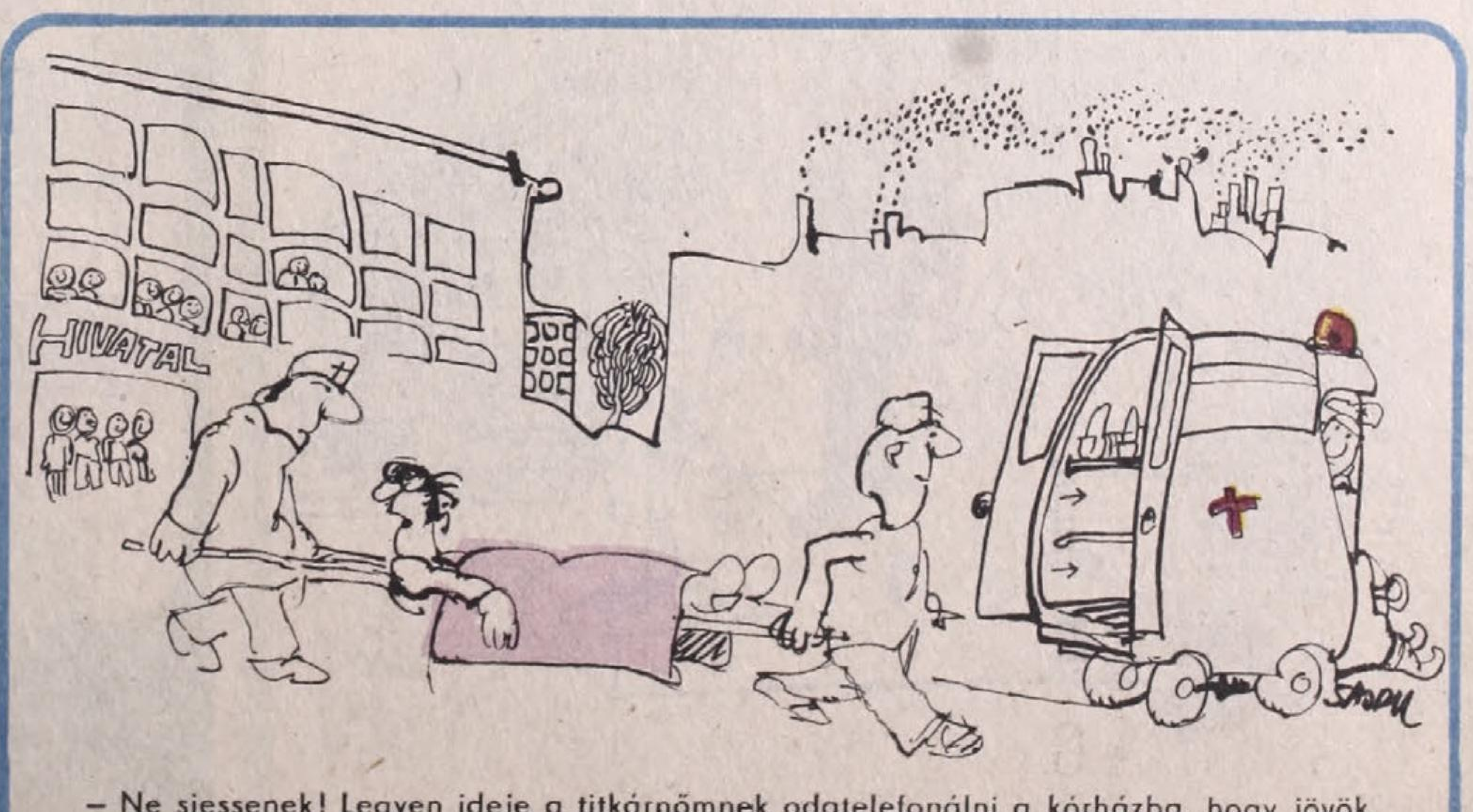
Kortársaival ellentétben még ma is aktív az omínózus botránybanda, a Morbid Sisters. Emlékezetes botrányok tucatjaival hívták fel magukra a figyelmet a hetvenes évek közepén — ők voltak azok, akik válogatás nélkül, dobozostul ették meg a sertésmájkonzerveket, de ha nagyon nekiveselkedtek, s ez sem volt ritka, még egynémely kagylókonzerv elfogyasztásától sem riadtak vissza.

A régebben sikert sikerre halmozó trió ma is hallat magáról: nyugdíjfizetés napján például csak úgy zeng a ház, amikor a postással kiabálnak, mert keveslik megérdemelt pihenésük jutalmát. Egykori rajongóik időnként még ma is felkeresik őket: van közöttük egy díjbeszedő — ő kéthavonta jön — valamint egy háziorvos, aki hetente egyszer látogatja meg a Morbid Sisters tagjait.

Sokan nem értették a maga idejében Vérbő Naokádot. A valamikor fiatalemberként egzisztáló popsztár olyan nótákkal vetette magát észre, mint például az *Én már nem vagyok olyan, amilyen*, de említhetnénk legendás sikerei közül a slágergyanús *Visszaloptam magamtól a saját könyökvédőmet* című dalát. Az idős Vérbő Naokád ma már betöltötte hatvanadik életévét, de ha lehet, érthetetlenebb, mint valaha. Egész nap karosszékében ül, maga elé néz és még az újságíróknak sem hajlandó elárulni, hogy mit lát. Rossz nyelvek szerint valamire koncentrál, de hogy mire, azt már hosszú évek óta sűrű homály fedi.

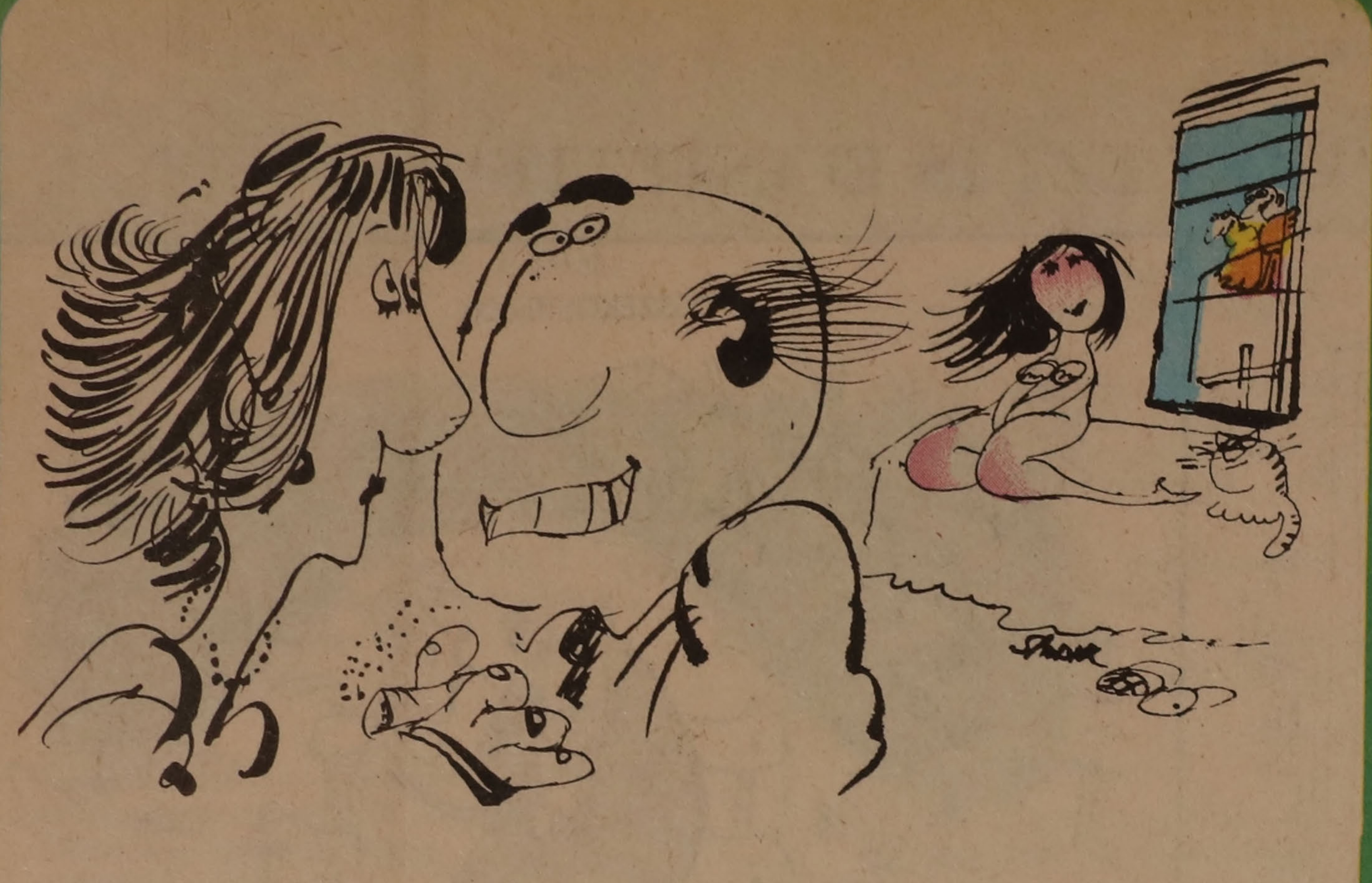
Lehangoló körképünk végén szerencsére egy üde színfolttal is szolgálhatunk. Ötszázhetvenhatodik rockoperájának megrendezésére készül Böbe Baba, aki csak névrokona Böbe Babának, ám korántsem azonos vele. Az ötszázötvenöt sikeres előadás fogadtatásán felbuzdulva most az 1983-as kiadású közületi telefonkönyvet kívánja a kor hangulatát tükröző zenével színpadra állítani. Az előkészületek jó ütemben folynak, a *Telefon, a könyv* című darab bemutatását csupán az gátolja, hogy a rendezőnek már harmadik éve nem sikerült vonalat kapnia, ám ez várhatóan nem befolyásolja jelentősen az előre eltervelt koncepciót.

Föld S. Péter

– Ne siessenek! Legyen ideje a titkárnőmnek odatelefonálni a kórházba, hogy jövök.

Profik és Amatőrök

– Azt hiszem, rövidesen megoldódik, hogy kik vakolják be a hétvégi házunkat . . .

KISNYUGDÍJAS

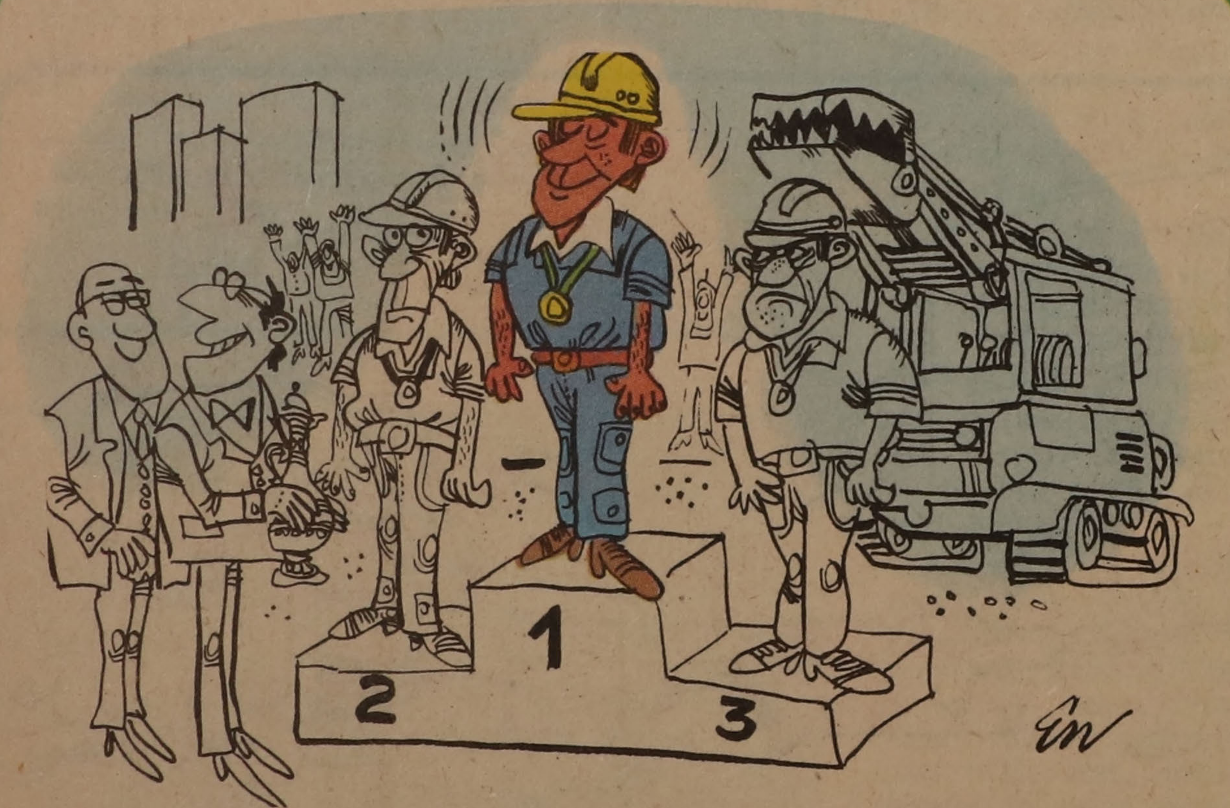

– Azt hiszi, szórakozásból csinálom? De ha felfigyelnek rám, több százezret is kaphatok egy szerződésért!

BECSÜS

– Kepp, nyúlszőr, viseltes, szakadt, molyrágta . . .

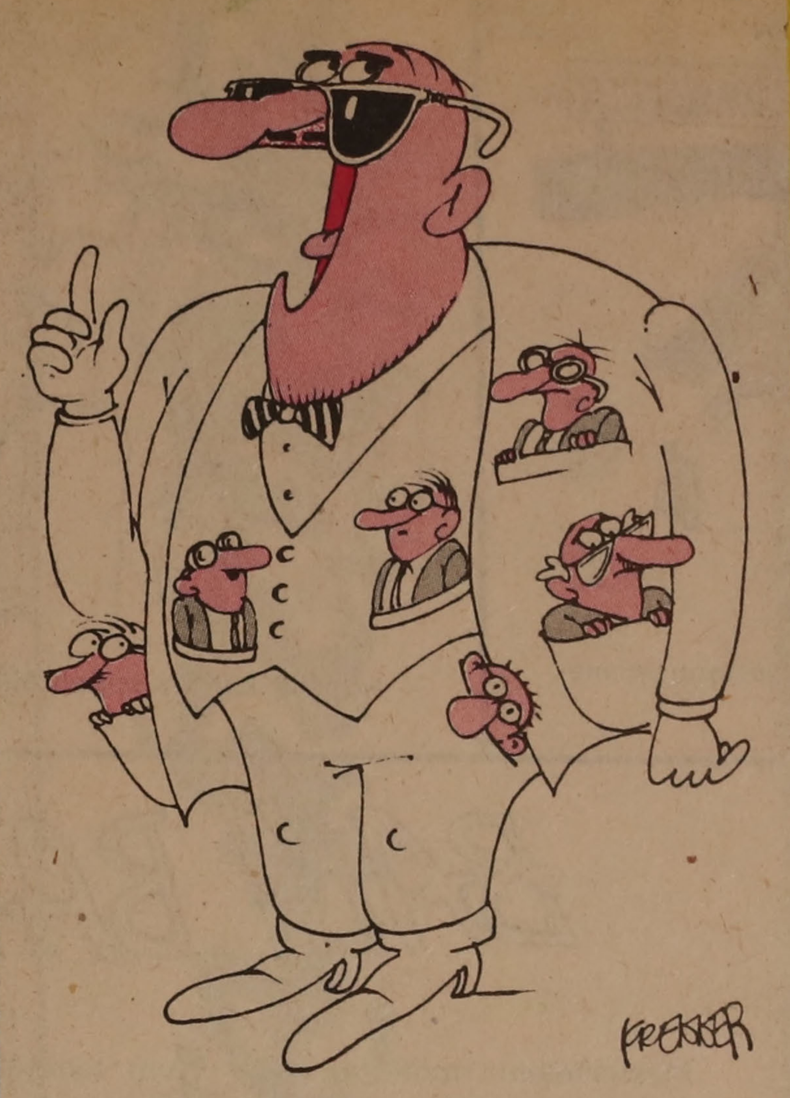
– Az építkezés során neki sikerült a legtöbb kábelt átvágni.

TANULÓ VEZETŐ

– Jobbra mindig csak kis ívben!

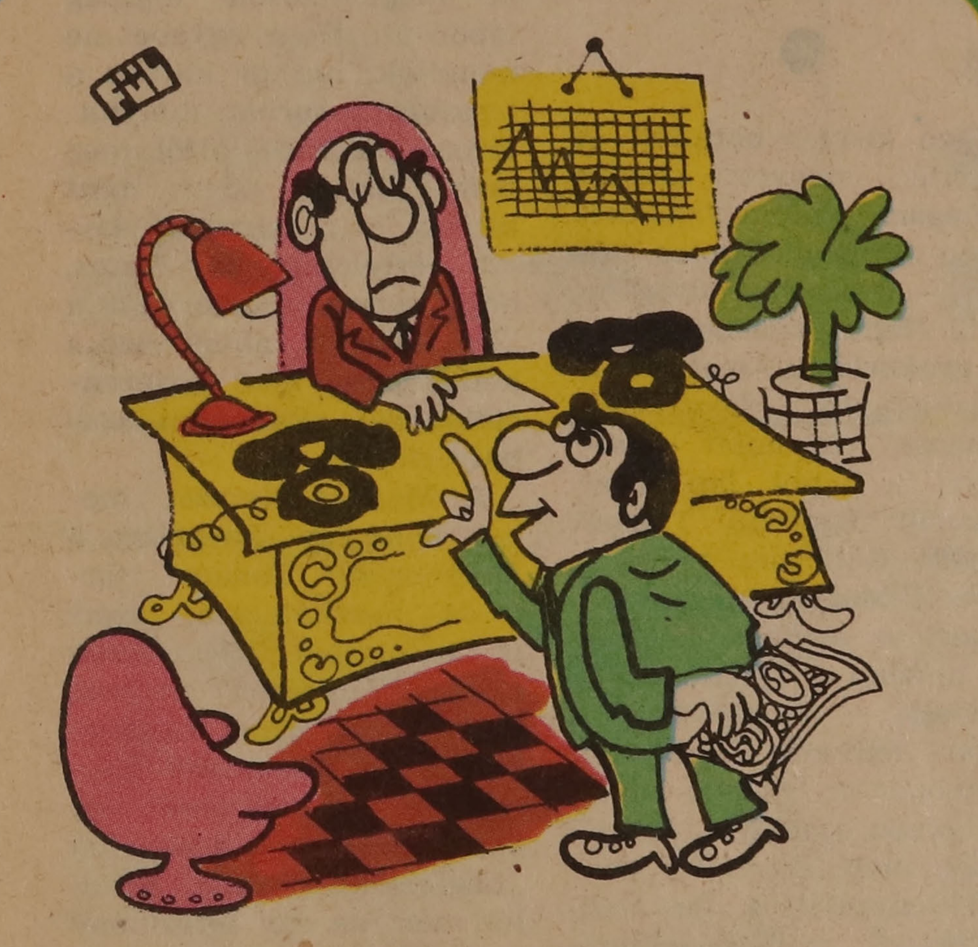
PROFI TANÁCS

– Üres zsebbel semmire se mégy!

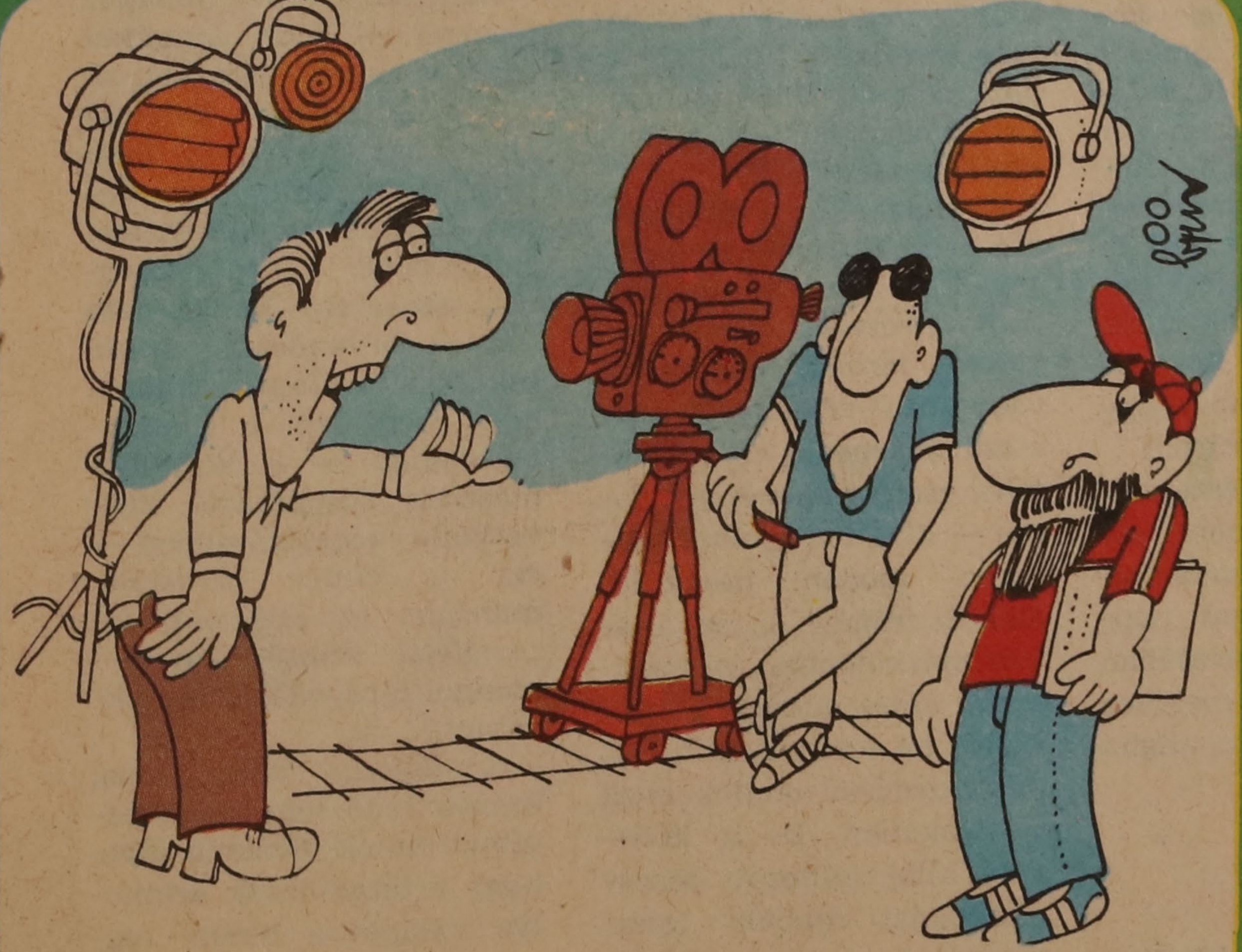
GYŐZELEM

– Bocsánat, ön még amatőr, vagy már profi?

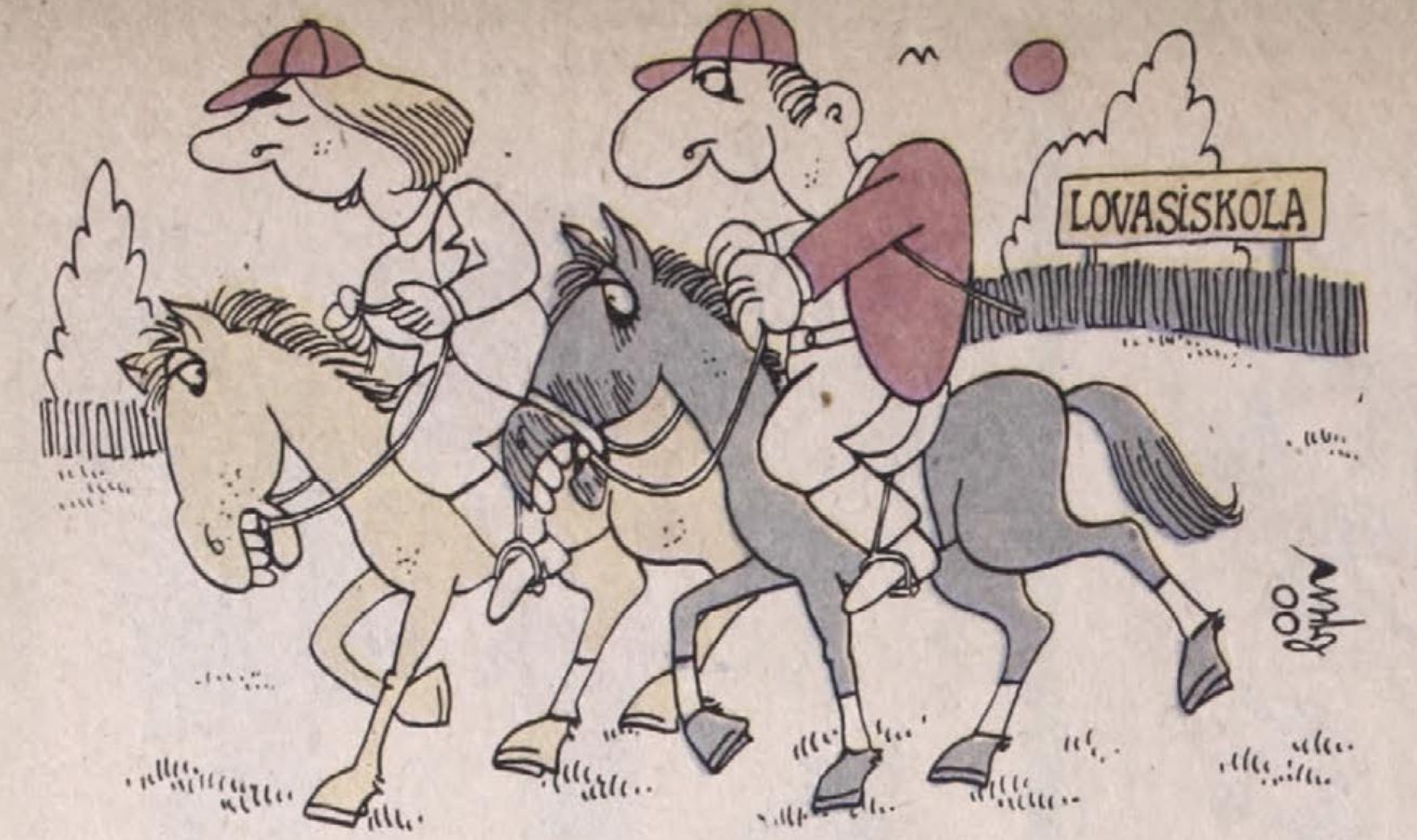

– Bocsánat, rendező úr, nem egészen értem! Egy profit játsszak amatőr módon, vagy egy amatőrt profi módon?

ELSŐFILMES RENDEZŐ

– Teljesen kezdő . . . A potyajegyek mellé még kürtőskalácsot is osztogat.

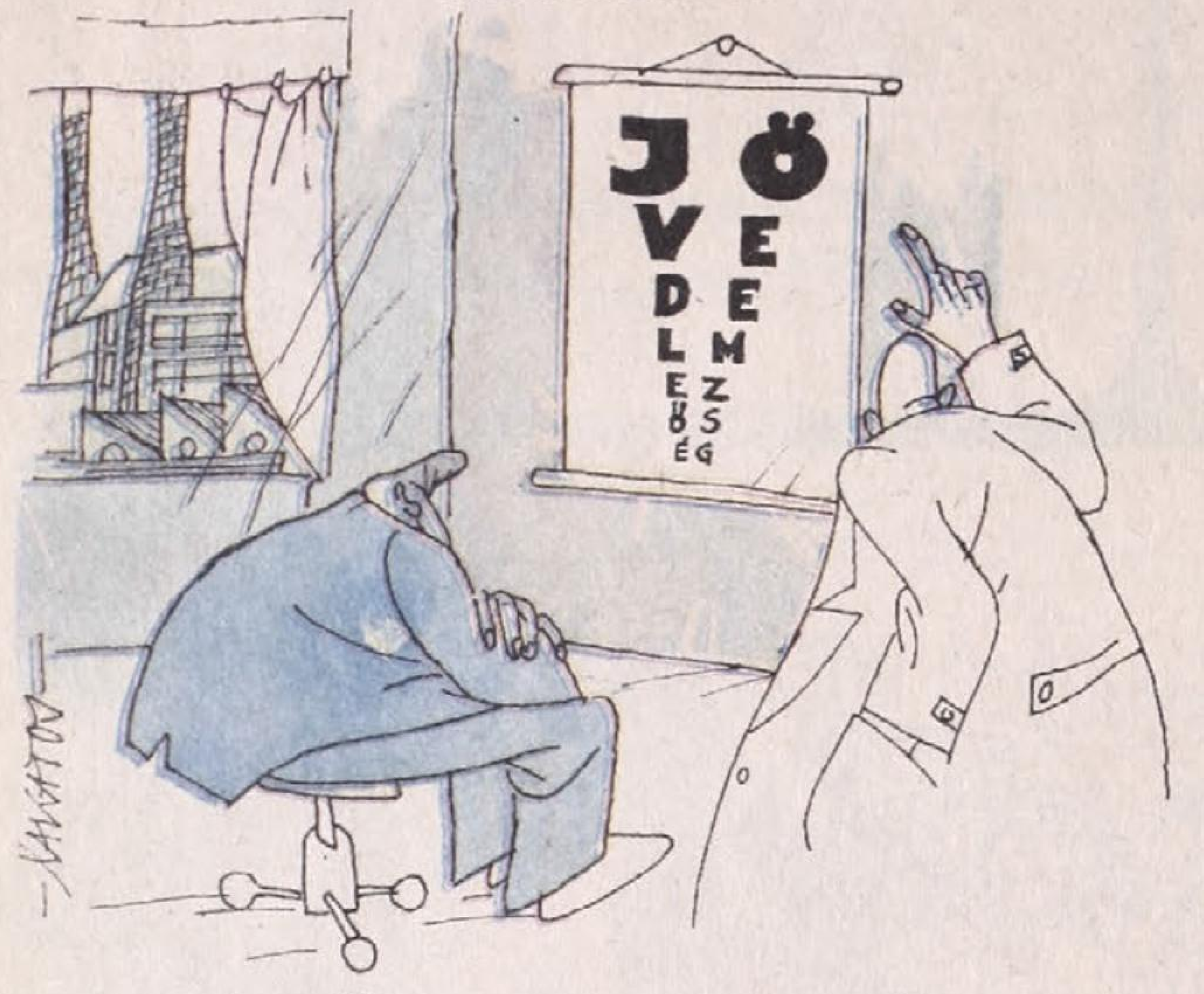

– Ha vége az idegenforgalmi szezonnak, lemegyek a hortobágyi ménesbe, egy kicsit pihenni.

– A főnök kartárs éppen élménybeszámolót tart spanyolországi útjáról . . .

ÜZEMORVOSNÁL

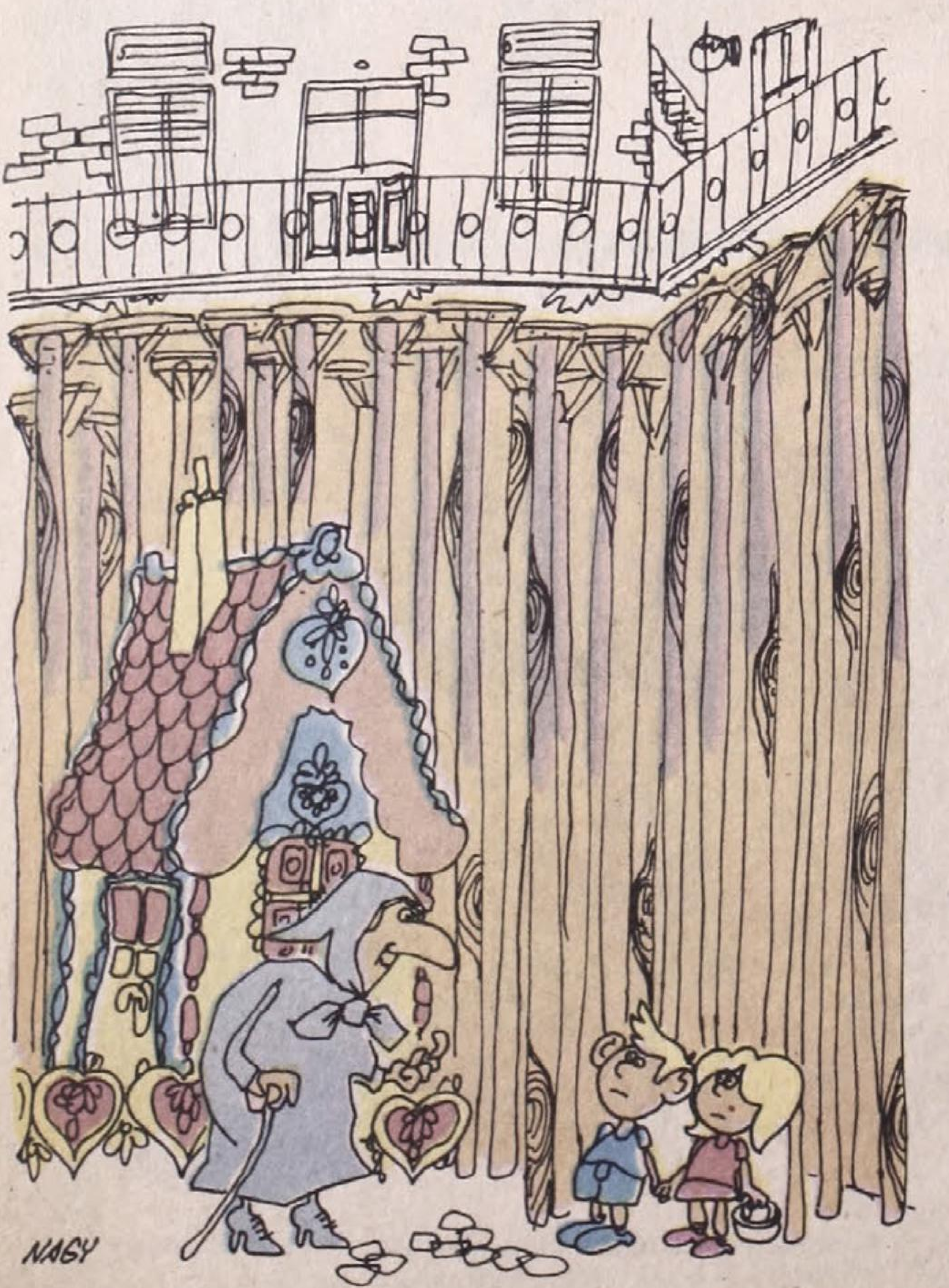

— Fogyókúraként mindennap gyalog járok be a munkahelyemre.

— És van már valami eredmény?

— Hogyne! Mindennap kések egy fél órát!

ÁLLVÁNYERDŐ

BAKI BAKI HÁTÁN

Mesterfokon mondja a művésznő József Attila verseit a tévében. Csakhogy . . .

Csakhogy fölmerül az emberben a kérdés: szabad-e ott „és"-t mondani, ahol a költő — korántsem véletlenül! — „s"-t írt? („Harminchat fokos lázban égek mindig, / S te nem ápolsz, anyám . . ." — Fejtsem ki, mi fán terem a jambus?) S főleg: szabad-e egy gyönyörű, kerek verset, mint amilyen az *Altató*, töredékké szabdalni, sorok szándékos (értsd: *önkényes*) elhagyásával?

A föntiek elsősorban nem a ragyogó tehetségű előadóművésznőnek szólnak. Hanem rendezőjének. Aki, mint annyi társa, megint egyszer fontosabbnak tartotta tulajdon „koncepcióját", mint a költőt és művét.

Méltán emeli föl szavát egyik napilapunk az immár bőszítővé és tömeges turistariasztóvá vált balatoni angolnavész fő oka, az angolnának a tóba történő, egyre több kárt okozó telepítése ellen. Okkal fejti ki a cikkíró, hogy az élő angolnák is sok bajt okoznak, hát még, ha olyan tömegesen döglenek, mint ahogy tették az elmúlt nyáron!

Mindebben természetszerűleg semmi baki nem volna. Ha e cikk nem a lap *Horgászpercek* című népszerű, kedélyes rovatában jelent volna meg, melyhez egyébként sok köze aligha van.

„Kegyetlen brutalitás" — hallom a tévéből újra, immár ikszedik alkalommal. Nem tehetek róla: erről valahogy a tautologikus pleonazmus meg az idióta hülyeség jut az eszembe.

Igen kedves barátom és őszintén nagyra becsült kollégám, *Szántó Jenő* két ízben is megvédelmezi tőlem — a Népszabadságban — a Népszabadságnak azt a gyakorlatát, mellyel a „Szovjetunió *Legfelsőbb* Tanácsa" formulát használja, a többi lap által használt *Legfelső* Tanács helyett. Kollégám nem ért egyet a Magyar Nemzettel, amiért az egyfelől Legfelsőt használ a Tanács előtt, másfelől — az olvasókban zavart keltve — *Legfelsőbb* Bíróságot ír. Szántó Jenő egy olyan szabályra hivatkozik, mely szerint a térbeli helyzetet a -só, -ső végződésű mellékneveknél a „legfelső", „legalsó" alakkal, az átvitt értelmű jelentést viszont a „legfelsőbb", „legalsóbb" alakkal kell kifejezni. Példákat is hoz, például Jókaitól ezt: „. . . kérdezősködik a *legalsóbb* cselédtől . . ."

Én magam az utóbbi példát a ritka kivételek egyikének tartom. *Ott ugyanis, ahol félreértést okozhatna, vajon térbeli helyzetről vagy átvitt értelemről van-e szó* (márpedig ez a kivételes eset!), elismerem: jogos — kivált a nyelvet szuverén módon használó-alakító írónál! — az általam máskülönben változatlanul elítélendőnek tartott kettős bé használata a -só, -ső végződésű melléknevek felsőfokában. De a kollégám által felhozott merev akadémiai szabály (mármint, hogy a térbeli elhelyezkedést, illetve az eszmei ranglétrán való elhelyezkedést minden körülmények közt meg kell az írásmóddal és ejtéssel különböztetnünk) egyébként is meglehetősen ingatag lábon áll. Hogy egyebet ne mondjak: ha egy katona a *legutolsó* a sorban (helyhatározó értelem), attól még nem biztos, hogy mint katona is a *legutolsó* (átvitt értelem), de biztos, hogy semmi esetre sem a *„legutolsóbb"*, ahogy azt a kellőképpen nem differenciáló mai akadémiai szabály előírná.

A Magyar Nemzet, melyet kollégám rábeszélne a *„Legfelsőbb* Tanács" formula használatára, azért ír Legfelsőt a „Szovjetunió Legfelső Tanácsa" névben, mert ez az orosz eredetinek a magyar nyelv szelleme szerint való *fordítása;* ezzel szemben kénytelen „Legfelsőbb Bíróság"-ot írni, mert ez egy intézmény hivatalos neve, melyet nem áll jogában önhatalmúlag megváltoztatni.

Remélem, a Magyar Nemzet — más lapokkal egyetemben — nem kap rá a „Legfelsőbb Tanács" írásmódra, hiszen itt nem lehet kételyünk, hogy vajon térbeli, avagy eszmei rangsorbéli „legfelsőségről" van-e szó. Ennek nem tudnék örvendezni. Annál inkább örültem annak, hogy magában a Népszabadságban — a kollégám második filippikáját közvetlenül megelőző napon — ezt a címet olvastam, mindjárt az első oldalon: *„Legfelső* szintű szovjet—mongol tárgyalások Moszkvában."

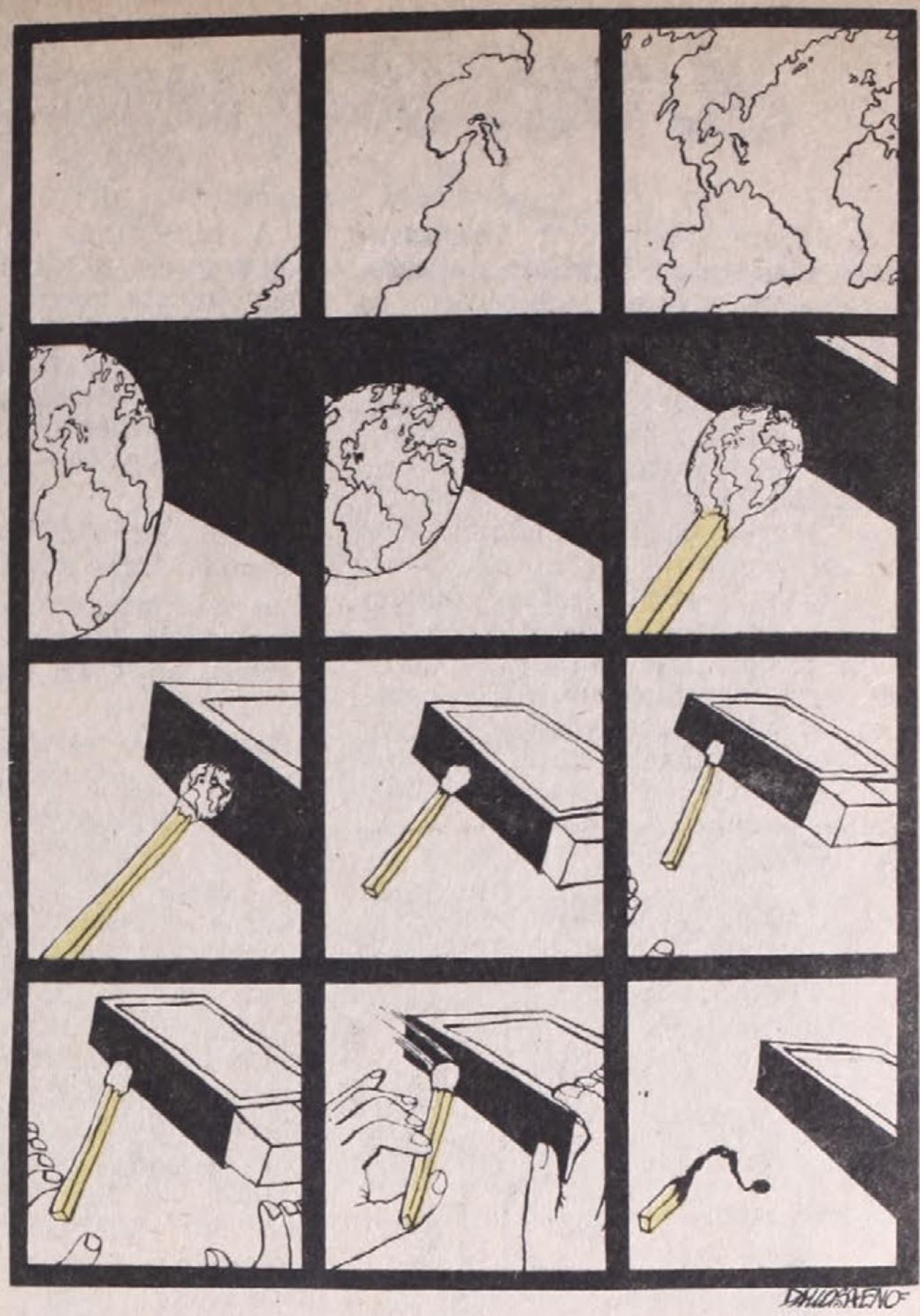
Gondolom, senki, még Szántó Jenő sem következtethet ennek olvastán arra, hogy a tárgyalások színhelye valahol a Kreml legmagasabbik emeletén volt.

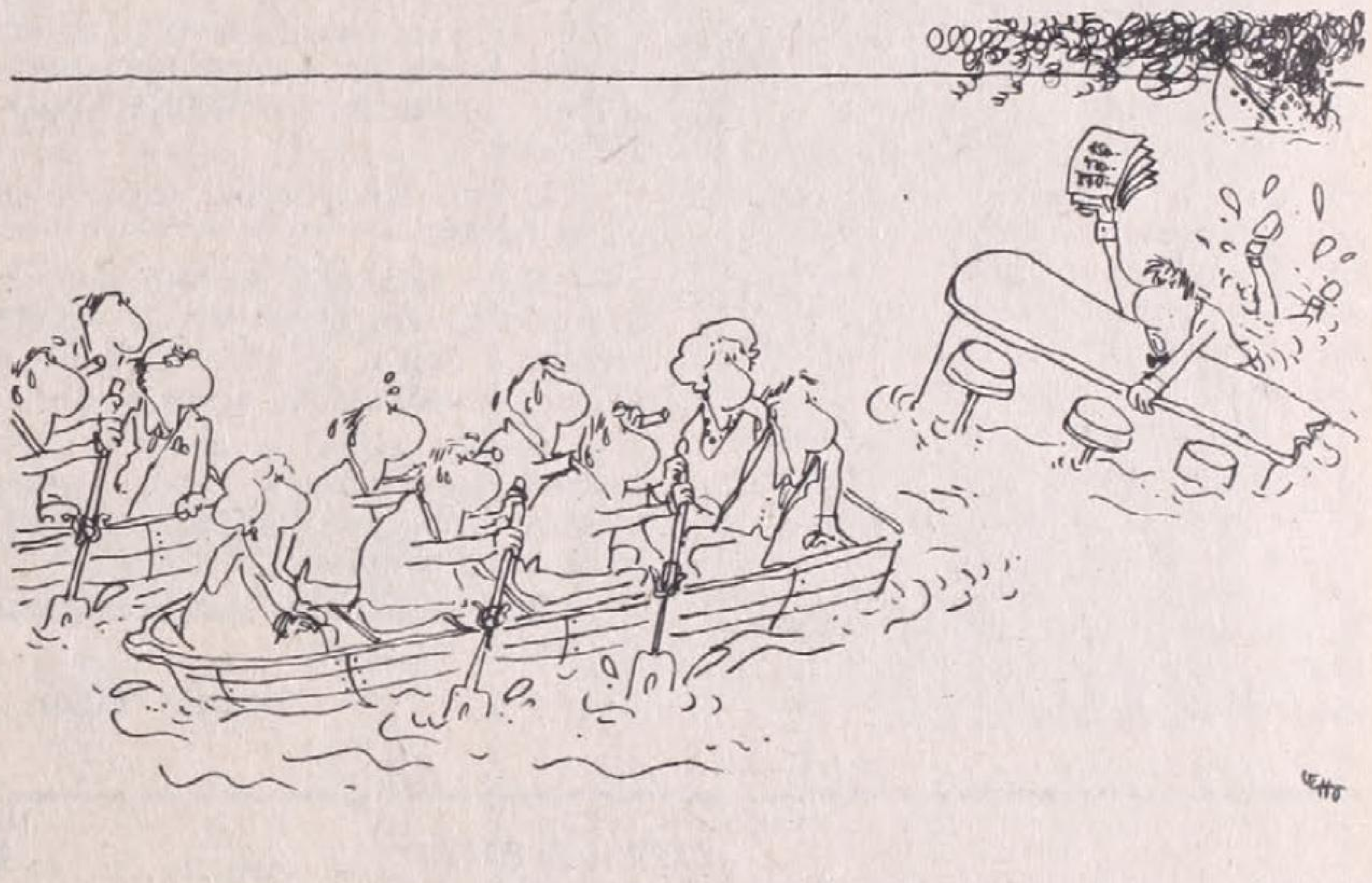
Timár György

KATASZTRÓFA

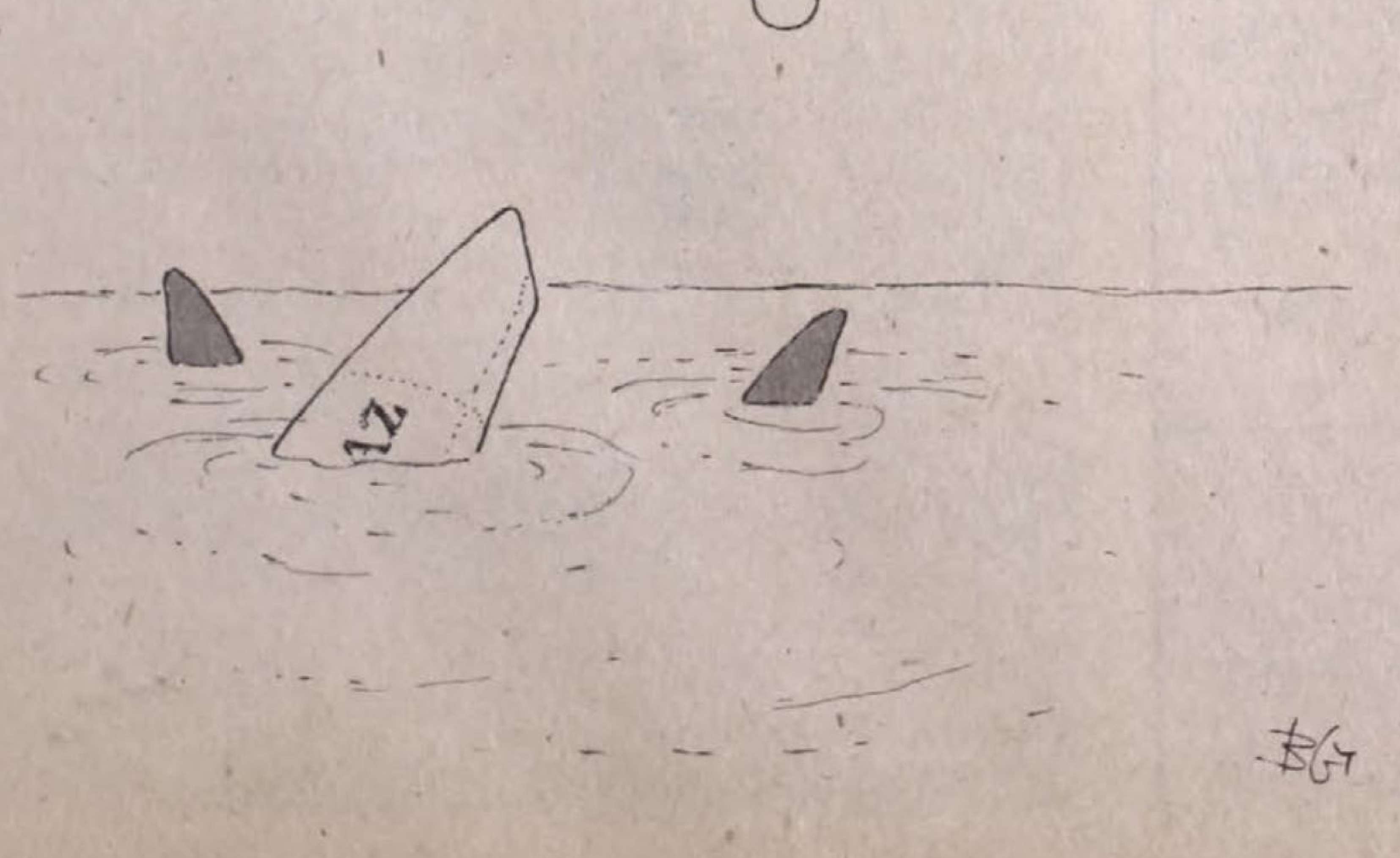
SAJDIK, DALLOS, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, BRENNER, HEGEDŰS

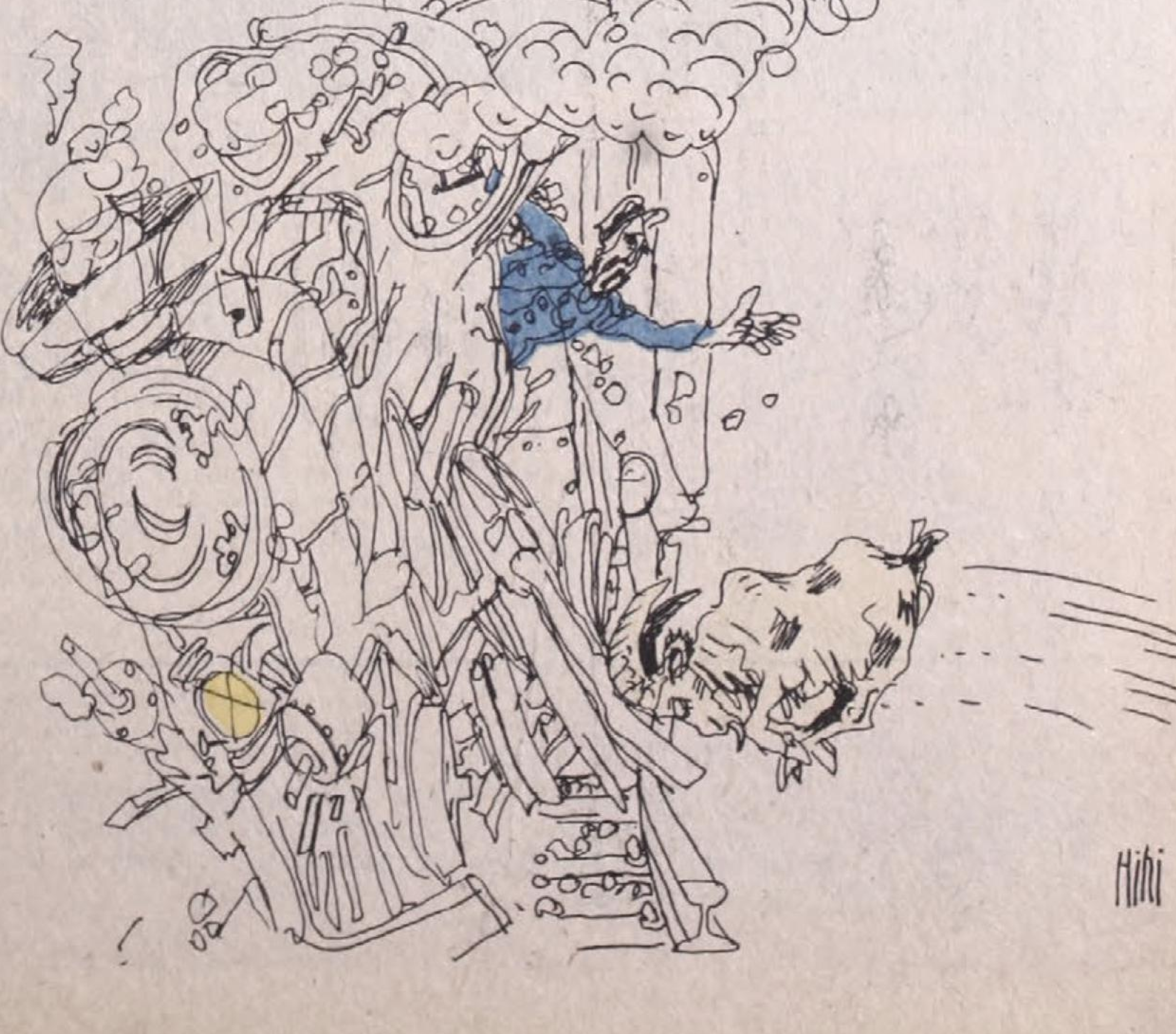

A makacs ügyfél

Csalogány elvtárs, a Lakásosztály előadója az Ügyfélre szegezte korántsem nyájas tekintetét és türtőztetett nyugalommal a következőket mondta:

— Ez kérem az utolsó ajánlatunk. Balambér utca három, harmadik emelet tizennégy.

Az Ügyfél összerezzent.

— Hogy tetszett mondani? Balambér utca?

— Igen, Balambér utca. Nagyon szép, egészséges lakást fog kapni!

Az átlagos földi halandók ugyebár ilyenkor könnyben úszó szemmel borulnak a lakásügyi előadó nyakába. Lakáshoz jutni manapság — ráadásul a zöldövezeti Balambér utcában — nem kis dolog. Az Ügyfél azonban egyáltalán

nem mutatkozott lelkesedőnek a hír hallatán.

— Egészséges lakás? — ismételte az előadó szavait gúnyosan. — Persze, mert a falakban penicillin van a nedvességtől. Biztosan kitták a szigetelést.

— Miért lopták volna ki? — csattant fel a Tanács egyre idegesebb képviselője —, ez egy vadonatúj lakás! Igazán nagylelkű ajánlat a maga szoba-konyhájáért, amit szanálásra ítéltek. Itt még csótányok sem lesznek!

— Majd lesznek. Cserelakásban cserebogár. Ismerem én ezt, kérem! A sógorom is ilyet kapott. Azóta állandóan a rádióval, a tévével és a sajtóval leveleznek a hibák miatt. Mindenki protekció után szaladgál. Megmozdult az egész ház.

A hivatalnok homlokán izzadságcseppek ütköztek ki, de azért fegyelmezte magát.

— Megmozdult az egész ház? — ismételte bágyadtan. Nahát, ez igazán szép dolog.

Szép a fenét — válaszolt mogorván az Ügyfél. — Megsüllyedt a talaj.

— Ember! Ez egy gyönyörű, körpanorámás kégli!

— Körpanorámás? Persze, tudom, látni körben a törmelékhegyeket, amit az építők ottfelejtettek.

Csalogány elvtárs jóságos szemeiben könnycseppek csillogtak.

— Az ablak alatt csordogál a Duna . . .

— Meg a szennyvízcsatorna, amit elmulasztottak betemetni!

— Az imént ment el tőlem egy fiatal pár — suttogta Csalogány elvtárs bizalmasan. — Ők is a Balambér utcában fognak lakni. Nagyon elégedettek. Ők lesznek az ön szomszédai . . .

— Micsoda? — horkant fel az Ügyfél. — Egy fiatal pár? Még csak ez hiányzott! Egész éjjel hallgassam, hogyan nyikorog a rekamiéjuk?

— Miért kellene magának ezt hallgatnia?

— Mert rossz a hangszigetelés. A feleségem még vérszemet kap, és ő is nyikorogni akar!

Az előadó ekkor térdre ereszkedett és ebben a megalázó helyzetben folytatta az Ügyfél meggyőzését.

— Uram! Könyörgök, fogadja el ezt a lakást!

— Nem tehetem. A tető beázik, a parketta felpúposodik, a tapéta leválik a falról, a vécé eldugul, a villanyvezetékekben nincs áram . . .

— Hagyja abba! — ordított Csalogány. — Honnan ismeri maga jobban annak a háznak a hibáit, mint az, aki építette?

— Én voltam az építésvezető a Balambér utcában!

Bognár Tibor

IDILL

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két barát beszélget.

— Az éjjel, álmomban, találkoztam a feleségeddel — meséli az egyik.

— Bizonyára sok rosszat mondott rólam!

— Tévedsz, egy árva szóval sem bántott.

— Akkor az nem is az én feleségem volt!

DIVAT

– Maga mazochista, vagy szaunázni akar? . . .

PAPRIKÁS BÁCSI

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két férfi beszélget.

— Mondd, kedveli a feleséged a sportot?

— Nagyon is! Otthon van az atlétikában, a labdajátékokban, a vívásban, az úszásban . . . Csak a lakásban nincs otthon sosem!

– Nézd, Éva! Nagyképernyős, színes Sony . . .

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

Keresnek: Hernádi Gyula: Drakula, Muhammad an-Nefzawi: Illatos kert, Miskolczi Miklós: Mindenki másképp csinálja című műveit;

Kínálnak: Segítséget nyelvtanulóknak, levelezni vágyóknak, hobbisoknak. Akik válaszborítékot mellékelnek levelükben, annak olvasónk ingyen küld címeket bármely országból, levelezésre, angol, orosz, német és francia nyelven. Kéri az érdeklődési kör megemlítését!

Happer erdei gallyazókést (150 éves).

„Felkínálom szabadságom, függetlenségem egy mackós külsejű, humorérzékkel rendelkező, szeretni való papáért. A kislányom 10, én 38 éves vagyok, 8 esztendeje „vadászunk" egy apukára. Hátha pont a bolhapiacon sétál majd valaki, aki hasonló gondolattal foglalkozik, s a mi utcánkba betéved."

Cserélnek: A maguk nemében egyedülálló, tehát különlegesen nagyra nőtt szobanövényeket (több mint 2 méteres szobafenyő, óriás levelű hovea pálma, hasonló legyezőpálma, csaknem 4 méteres fikusz és más pálmaféleségek) használt személyautóért.

Fából készült madárkalitkát, sárgacsíkos szélű szanszeveriát, diffenbachiát és egyéb szobanövényeket, 3 személyes alpakka evőeszközt, hibátlan aranyozott képkereteket és más holmikat egészen kis képernyőjű használt televízióért.

Külföldi képes levelezőlapokat, városképeket Ex librisekért; a Honismeret 1981., 1982. és 1983. évfolyamait régi mesterlevelekért, születési okmányokért, régi sírkövekről készült felvételekért.

Zöld színű, használt gyermektriciklit 1200—1300 Celsius-fokig mérő kemence (kazán) hőmérőért, megegyezéssel.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon, 9 és 15 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

Sajnos...

K. J.-né, Sopron — Áttekintettük kockás papírra írott, hatoldalnyi termékét, melyben az OMÉK-on tett kirándulásainak néhány izgalmasabb epizódját osztotta meg velünk. Köszönjük, hogy elküldte személyi számát.

Sz. V. és Sz. J., Székesfehérvár — Tizenhárom éves ikerpár létetekre valóban nagy csokornyi rosszul összetett szót gyűjtöttetek egybe. Sajnos, szerkesztőségünk úgy döntött, hogy a továbbiakban inkább a jól összetett szavakat értékeli.

A. N., Szigetszentmiklós — Az, hogy valakit tizenhét éves lány létére néha elkap az ihlet, még korántsem akkora baj, mint az, ha ilyen sorokra vetemedik: *„Volt egyszer egy állat: egy kutya. / Elment egyszer lagziba / Felfalt minden perecet / Libát, pulykát is evett / Szegény kutya dagadt lett."* Az érdekfeszítő vers utolsó két sora így hangzik: *„Mi ebből a tanulság? / Kutya ne egyen pulykát."* Szerintünk más a tanulság: a kutya ehet pulykát, a versírás olykor ártalmasabb.

L. L., Budapest — Irigyeljük és tiszteljük azért, hogy Vonyarcvashegyről versben írt barátjának levelet. Hogy a barátját is irigyelnünk kell-e ezért, nem tudjuk, mindenesetre idézzük ál-szögedi nyelvjárásban írott négy sorát: *Óvasol, de nem tudsz, az mi / Nem van nálam Feri sömmi / Nem Feri az, hanem frej / Te bódogtalan marhafej.*

Cz. M., Mezőberény — Beküldött viccei tetszettek, csak sajnos nem most először, hanem már akkor is, amikor azokat a Ludas Matyiban elolvastuk.

B. L., Budapest, J. K.-né, Nagyszénás, valamint sokan mások — A paprikahiányról szerzett rigmusaikat továbbítjuk az illetékeseknek.

efespé

TÜCSÖK és BOGÁR

ken Pekingben Roland Dumas francia fülügyminiszter, aki hatnapos hivatalos látogatá-

Lehet, hogy a hasügyminiszter és a bélügyminiszter is elkísérte?
(A Magyar Nemzetben fedezte fel Losonci Péter)

zast vezető rendőrtiszt említette neki: a környékről a harmadik hasonló típusú gépkocsit lopták el ismeretlen tettesek, egyik sem volt idősebb négy-ötévesnél. Gyanakodott is a nyomozó — mint mondja B. —, va-

Bűnözgetnek a fiatalkorúak?
(A Népszabadságból ollózta Vermes Dezső)

A főbb szerepekben *Varga Miklós, Katona Klári, Gregor József, Kováry Judit, Hernádi Judit* hangját láthattuk. Ki-ki a maga világát képviselte az előadás-

A díszletek pedig kimondottan kellemesek voltak a fülnek!
(A Csongrád megyei Hírlapban lelte Tóth Sándor, hódmezővásárhelyi olvasónk)

Pillanatkép a ciszjordániai tiltakozó megmozdulások napjairól: az izraeliek által megszállt Nabluszban egy sebesült öreg arab vánszorog az állig felfegyverzett izraeli katona gyanakvó pillantásaitól kísérve
TELEFOTÓ — MTI Külföldi Képszerkesztőség

Alighanem trükkös rejtvényről van szó. Honnét tudjuk, hogy az öreg arab sérült és hogy az izraeli katona gyanakszik? A sikeres megfejtők között állig felfegyverzett pillantásokat sorsolunk ki.
(A Népszavában találta Tóth István, székesfehérvári olvasónk)

ZÖLD SAROK

KITŐL VÉDJÜK BUDAPESTET?

A Ludas 1985/34. számában „Fizessenek a tiltakozók" címmel megjelent cikkből értesültem arról, hogy a Budapesti Városszépítő Egyesület a HVG-ben közzétett fizetett hirdetésben tiltakozott az ellen a törvénysértés ellen, amellyel az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal és Budapest Főváros XII. kerületének Tanácsa szentesítettek egy törvénysértést. Azaz engedélyezték a Szilassy úti tájvédelmi körzetben előzetes hatósági jóváhagyás nélkül létesített kemping fennmaradását. Biztató példát mutatva ezzel minden egyéb, időben engedélyt nem kérő létesítőnek.

Ennek a cikknek nálam, a Budapesti Városszépítő Egyesület alapító tagjánál, nemcsak frenetikus, hanem egyenesen szkizofrenetikus hatása van. Hogy miért? Hát azért, mert a törvénysértő határozatot hozó egyik szervnek, Budapest Főváros XII. kerülete Tanácsának felettes hatósága Budapest Főváros Tanácsa, a Budapesti Városszépítő Egyesületnek pedig Budapest Főváros Tanácsának elnökhelyettese az elnöke és az egyesület elnökségében a fővárosi tanács több vezető beosztású személyisége foglal helyet.

Amikor az egyesület megalakulásáról volt szó, többen a Budapesti Városvédő Egyesület nevet javasolták, végül azonban meggyőzték a szervezőket arról, hogy jobb a városszépítő elnevezés, hiszen tulajdonképpen nincsenek olyanok, akikkel szemben védeni kellene Budapestet. Persze most már tudjuk, hogy egy ilyen van: az, aki az ominózus kempinget létesítette. Ebből tehát az a tanulság, hogy helyes az egyesületet Városszépítőnek nevezni, mert mással, más szervekkel szemben nem szorul védelemre Budapestünk.

Az egész ügy kapcsán eszembe jut egy régi, közel százhúsz éves anekdota. A kiegyezéskor valaki megkérdezte Deák Ferencet, hogy mi lesz, ha Ferenc József magyar király szembe kerül Ferenc József osztrák császárral? Hogyan fogják ők azt megoldani? A haza bölcse ezt válaszolta: „Majd csak elintézik egymás között!"

Dr. Del Medico Imre
Budapest

SÉTÁLUNK, SÉTÁLUNK ...

Lapjukban „Gyógyséta?" címmel közölték Szobota István soproni lakos panaszát, amelyre az alábbi tájékoztatást adjuk.

Vállalatunk április 1-től Balfra is kiterjesztette a helyijáratú közlekedést. Az új 14-es járat útvonalául — utazóközönségünk korabbi jogos kérését figyelembe véve, városi tanács és az illetékes szervek előzetes hozzájárulásával — Balf belterületén, közvetlenül a fürdőkomplexum mellett elhaladó Fürdő utat jelöltük ki. Az Állami Szanatórium, a külföldieket fogadó Gyógyszálló nyugalmára hivatkozva sajnos kifogásolta intézkedésünket, és ezért a Megyei Tanács Közlekedési Osztálya határozatban kötelezett bennünket arra, hogy járatainkat június 2-től ismét a Balfot elkerülő Panoráma úton közlekedtessük. Az intézkedéssel mi sem értünk egyet, kizártnak tartjuk, hogy az óránként közlekedő járat borítaná föl a környék nyugalmát. Való igaz, hogy naponta több száz, többségében mozgásában is korlátozott beteg keresi föl a fürdőt, illetve az ott folyamatos szanatóriumi kezelésben részesülő csaknem 200 beteget is hátrányosan érinti, hogy a helyi buszjárat nem a fürdő bejáratánál, hanem onnan 400 méterre áll meg.

Ilosvay Zsigmond
üzemigazgató
Volán 19. sz. Váll.
Soproni Üzemegysége

KACSA

című rejtvényünk megfejtése:

— Azért, mert a hideg fürdő után nagyon megfázott szegényke.

200—200 forintot nyert:

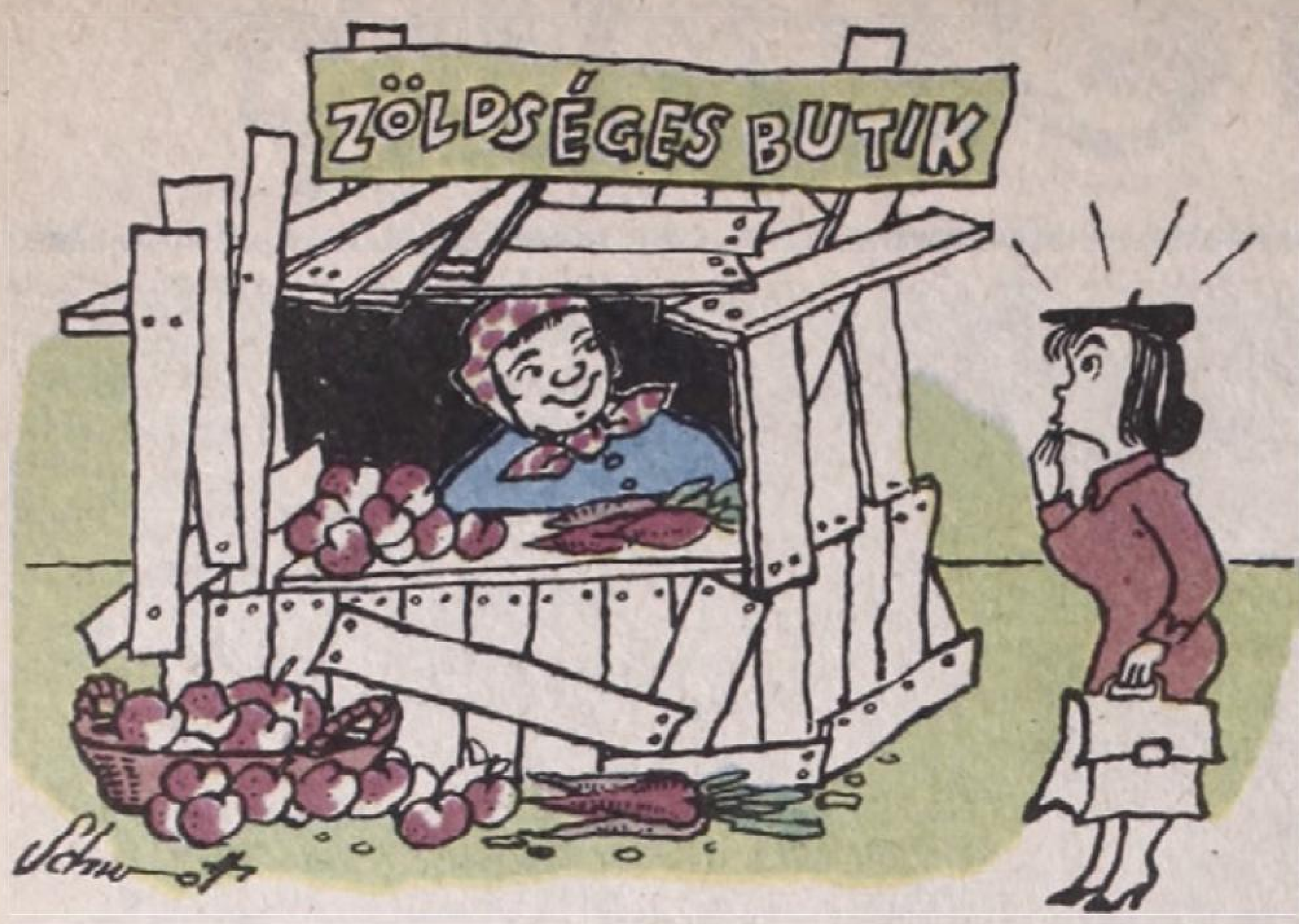
Balázs Edit, Jászkisér, Kisfaludy u. 12., 5137

Novák Györgyné, Karancslapujtő, Hunyadi út 47., 3182

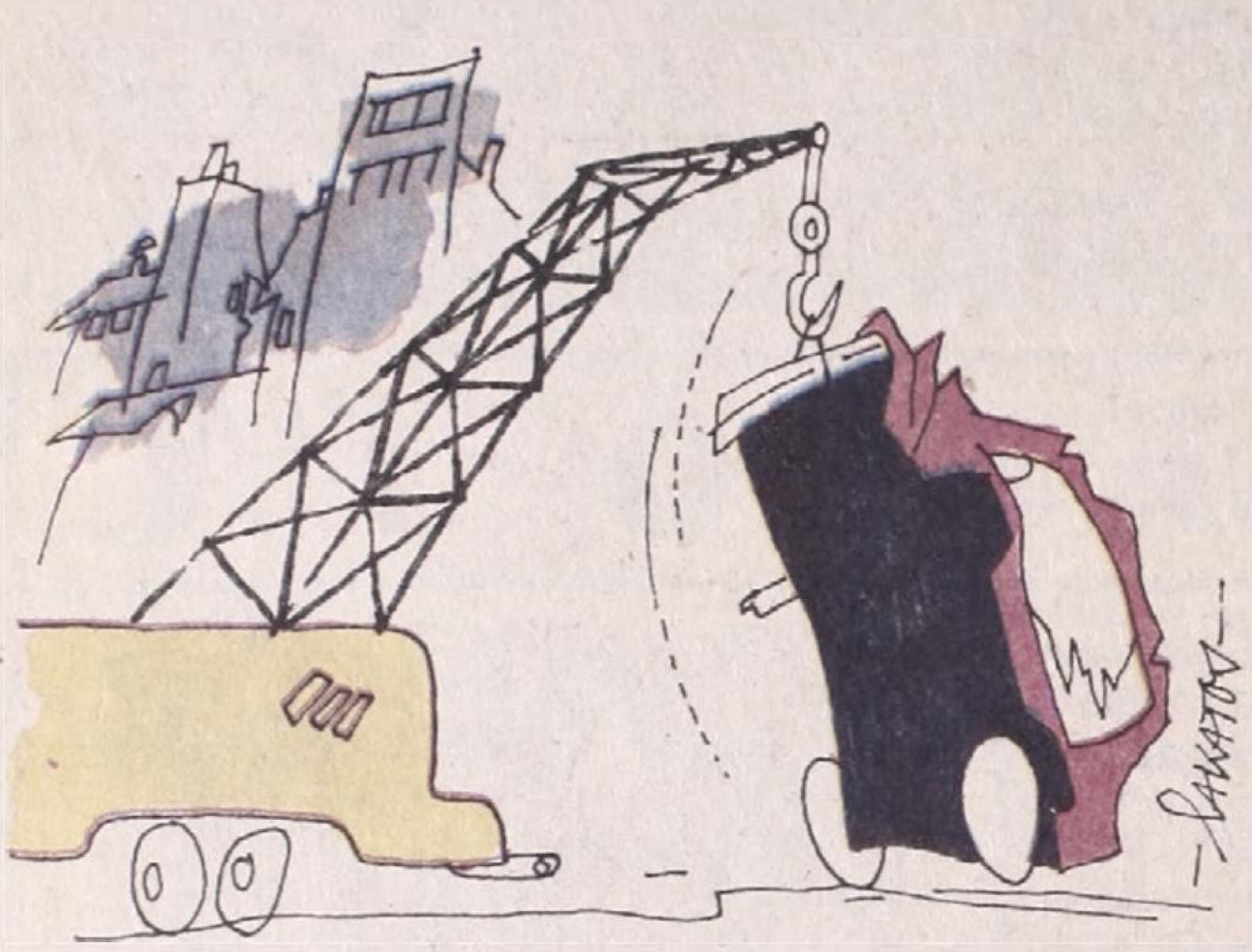
Láng Györgyné, Budapest, Huba u. 5., 1221

A nyereményeket postán küldjük el.

DIVATOS ÜZLETKÜLSŐ

EMELKEDŐ GÉPKOCSIFORGALOM

CÉLSZERŰ

Rövid szalmaözvegységem alatt elhatároztam, hogy én aztán nem fogok főzéssel vesződni, majd vásárolok finom konzervételeket, s néhány perc alatt kész lesz az ebédem. Így is tettem, s először egy gulyáslevest tartalmazó fémdobozt vettem magamnak.

Otthon, mielőtt nekiláttam a konzerv-főzés roppant egyszerűnek látszó műveletének, természetesen elolvastam a doboz oldalán levő tájékoztatót, amely az étel tartalmán kívül ismertette az elkészítés ideális módját is, mégpedig a következő szöveggel: „célszerű a lezárt dobozt vízbe helyezni és 15—20 perces forralás után felbontani és tálalni".

Így tettem. Hét—nyolc percig nem is történt semmi különös, ám akkor úgy hallottam, mintha dörömbölnének a konyhaablakon. Kinéztem, de senkit nem láttam, s rájöttem, hogy a dörömbölés a melegedő konzervdobozból származik. Semmi baj, gondoltam, és föltettem exportból visszamaradt fülvédőmet.

Újabb két perc elteltével elhűlve láttam, hogy a lábas, amibe a konzervesdobozt tettem, elkezd ugrálni a gáztűzhelyen. Kisvártatva a doboz a lábasból kiugorva csinált egy tripla szaltót, és kikötött a szemetesvödörben.

Én persze nem adtam fel, gyorsan visszahajítottam a dobozt a lábasba, majd lekezeltem másodfokú égési sérüléseket szenvedett jobb kezemet. Aztán eljött a huszadik perc, és én elzártam a gázt.

A minden családnál található azbeszt martinászkesztyűben megfogtam a lábas fülét, s a forró vizet kiöntöttem a mosogatóba. Egy ügyes mozdulattal ki akartam rántani a pléhbe zárt gulyást, ám a behemót martinászkesztyű nem fért be a lábasba, csupasz kézzel benyúlni viszont legalább annyi kockázatot jelentett, mint félszáraz fürdőnadrágban a működő Krakatau vulkánba fejest ugrani. Szerencsére jobb oldali szomszédunk nagy horgász, így merítőhálójával végül is kifogtam a célszerűen felmelegített konzervet.

Most már csak a felnyitás és a tálalás volt hátra.

Az immár nem ugráló, hanem pukkantgató dobozt fiam barkácskészletének satujába helyeztem, jól megszorítottam és sebészi mozdulattal elhelyeztem a fedőlapon a család univerzális konzervnyitóját.

Abban a pillanatban, amikor a nyitó léket ütött a doboz fedelén, a gulyásleves tartalmának egy része gejzírszerűen tört fel addig lezárt rejtekéből, s néhány pillanaton belül paprikavörös színű absztrakt ábrákkal lett gazdagabb újonnan kifestett konyhánk plafonja.

Mindezekhez képest a tálalás tulajdonképpen már egyszerűen ment. A célszerűen felmelegedett dobozban megmaradt levest a következőképpen öntöttem a tányérba: gyerekem legojátékából gyorsan összeállítottam egy hőálló toronydarut, majd kézi vezérléssel a dobozt úgy hatnyolc centiméternyivel a tányér fölé emeltem. Ekkor egy elektromágnes segítségével megbillentettem a dobozt, s máris a tányéromban volt a finom gulyás, amit jóízűen elfogyasztottam.

Ebéd után aztán gyorsan írtam egy levelet az Értelmező Szótár szerkesztőinek. Tudósítottam őket tapasztalataimról, s javasoltam nekik, hogy némiképp írják át a célszerű szó fogalmát.

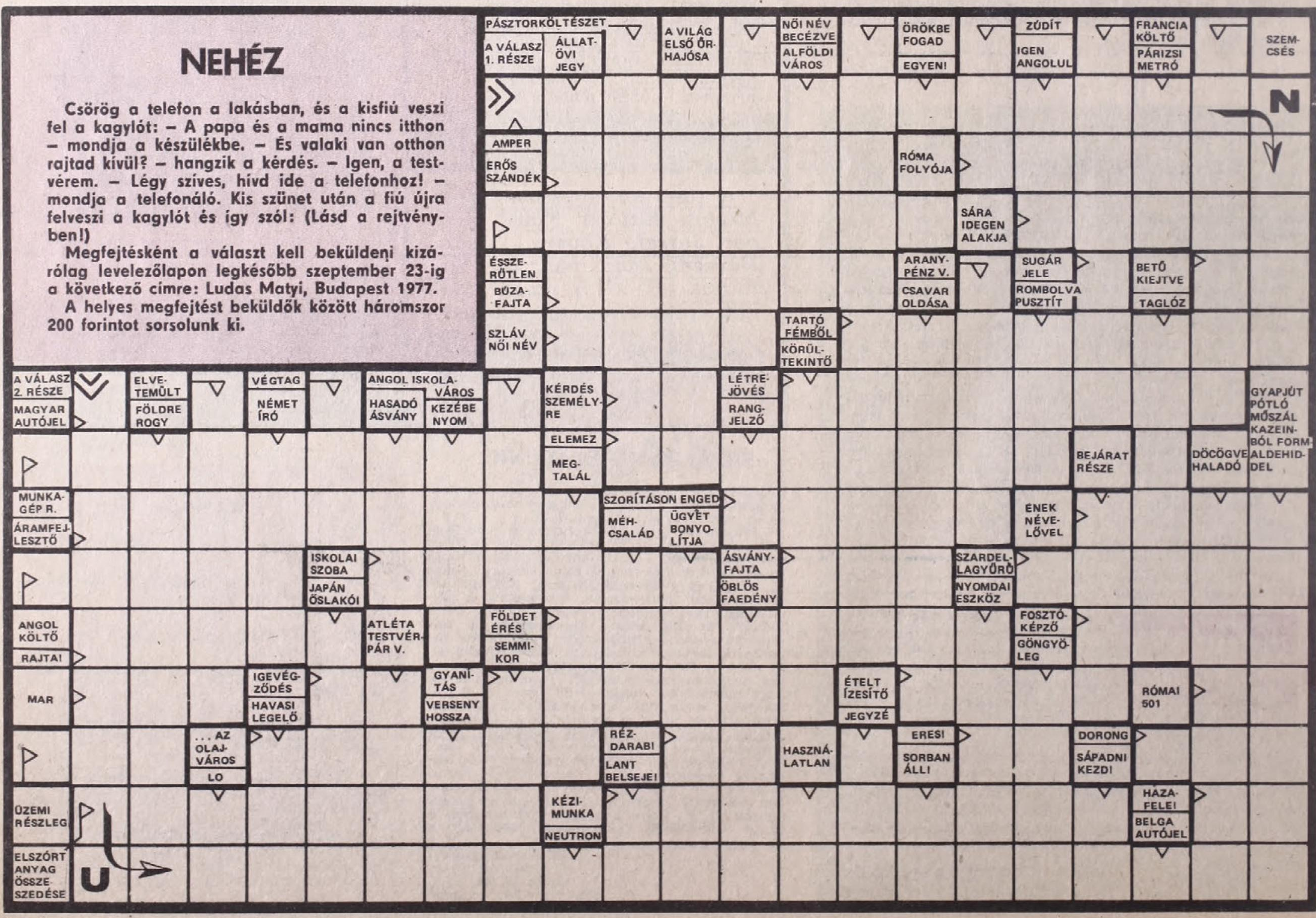
Vezda János

NEHÉZ

Csörög a telefon a lakásban, és a kisfiú veszi fel a kagylót: – A papa és a mama nincs itthon – mondja a készülékbe. – És valaki van otthon rajtad kívül? – hangzik a kérdés. – Igen, a testvérem. – Légy szíves, hívd ide a telefonhoz! – mondja a telefonáló. Kis szünet után a fiú újra felveszi a kagylót és így szól: (Lásd a rejtvényben!)

Megfejtésként a választ kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 23-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

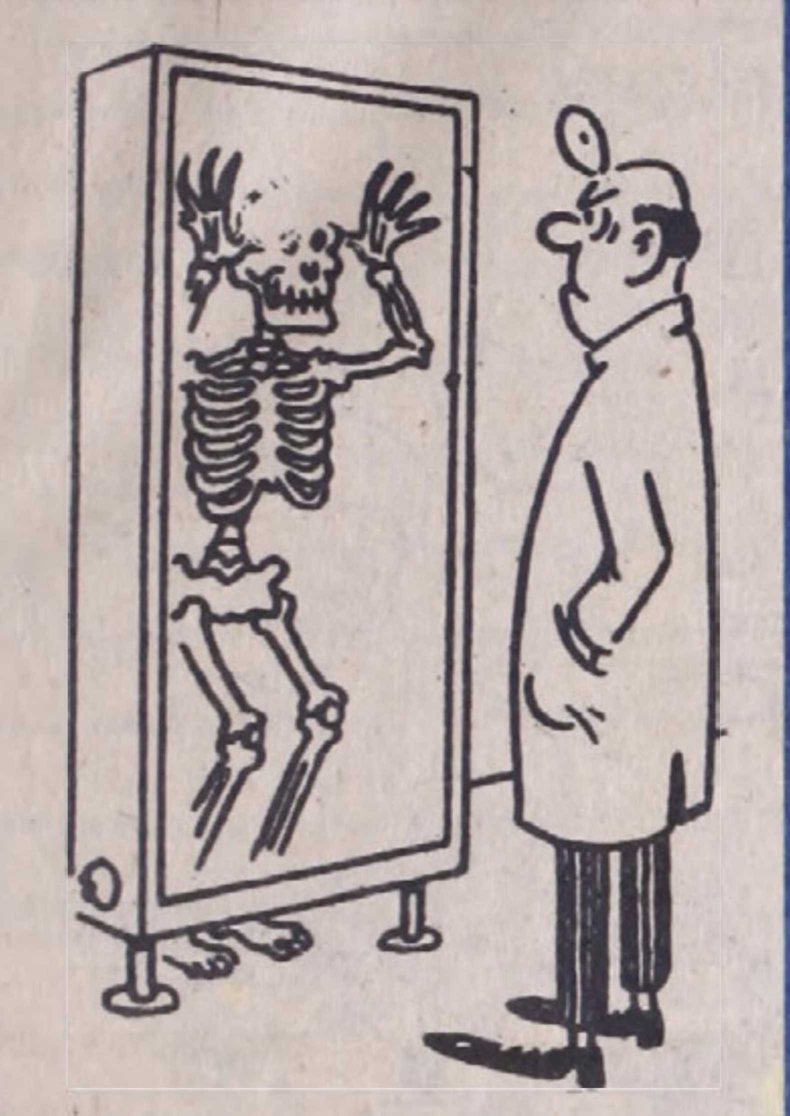
IMPORT HUMOR

– Vigye egyenesen a konyhába!

– Ennyire ragályos a betegségem, doktor úr?

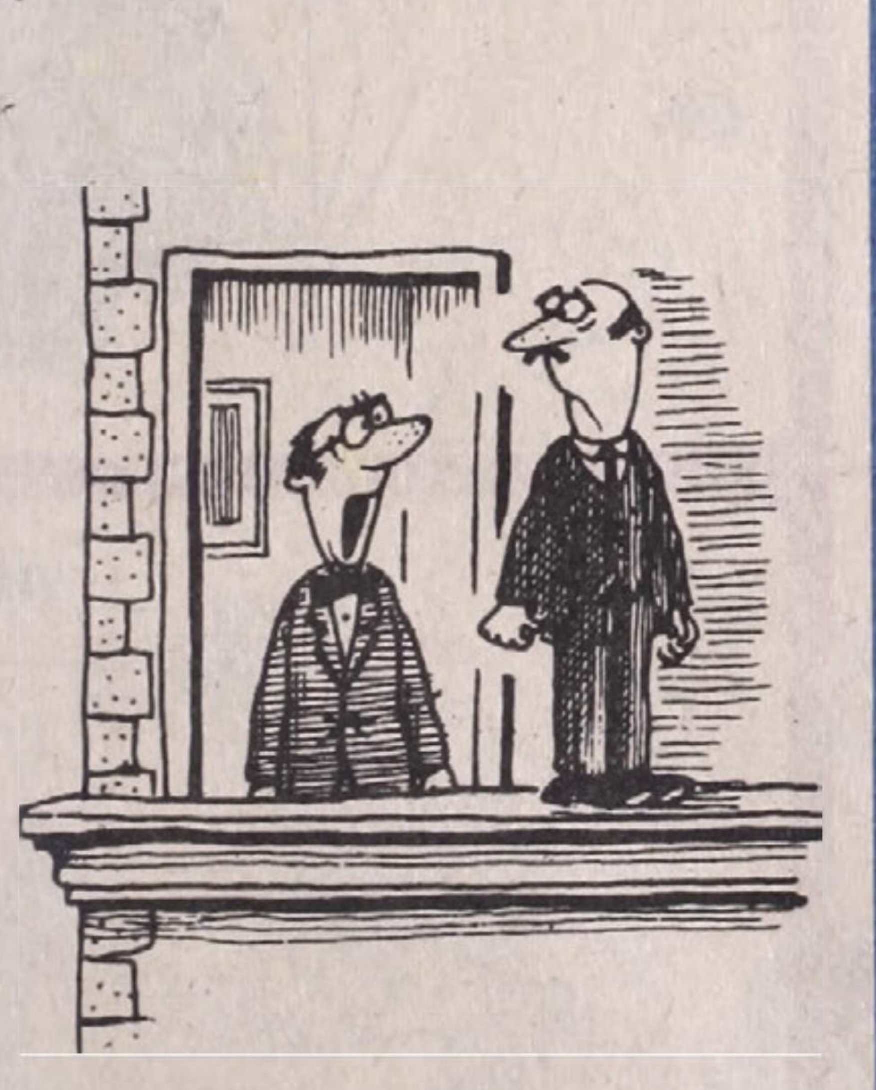

– Egy kicsit szeles az idő a strandoláshoz . . .

– Irigyellek, szívem, hogy egész nap itthon játszhatsz a gyerekekkel!

– Nem ugorhatna egy másik ablakból? Itt pont az én kocsimra fog zuhanni!

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-38
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

TRIBÜN

Hallja, mitől olyan lapos az orra? Maga talán bokszoló?
— Dehogyis. Ablakpucoló vagyok a női zuhanyban.

*

Az amerikai díjugratóbajnokságot egy Sugar Ray nevű ló nyerte.
— Fantasztikus ez az állat! — lelkendezett utóbb Will Simpson, a lovasa. — Olyan simán megy, mint egy Cadillac.
Nem biztos, hogy Sigi Benzel, a ló gazdája örült ennek a dicséretnek. Ugyanis ő a BMW vezérképviselője.

*

Jake La Motta, a profiökölvívás egykori legendás bajnoka hatodik házasságát tapossa. Nemrég megkérdezték tőle, miért hagyta ott az első neje?
— Nagyon egyszerű. Nem passzoltam az ebédlő tapétájához.

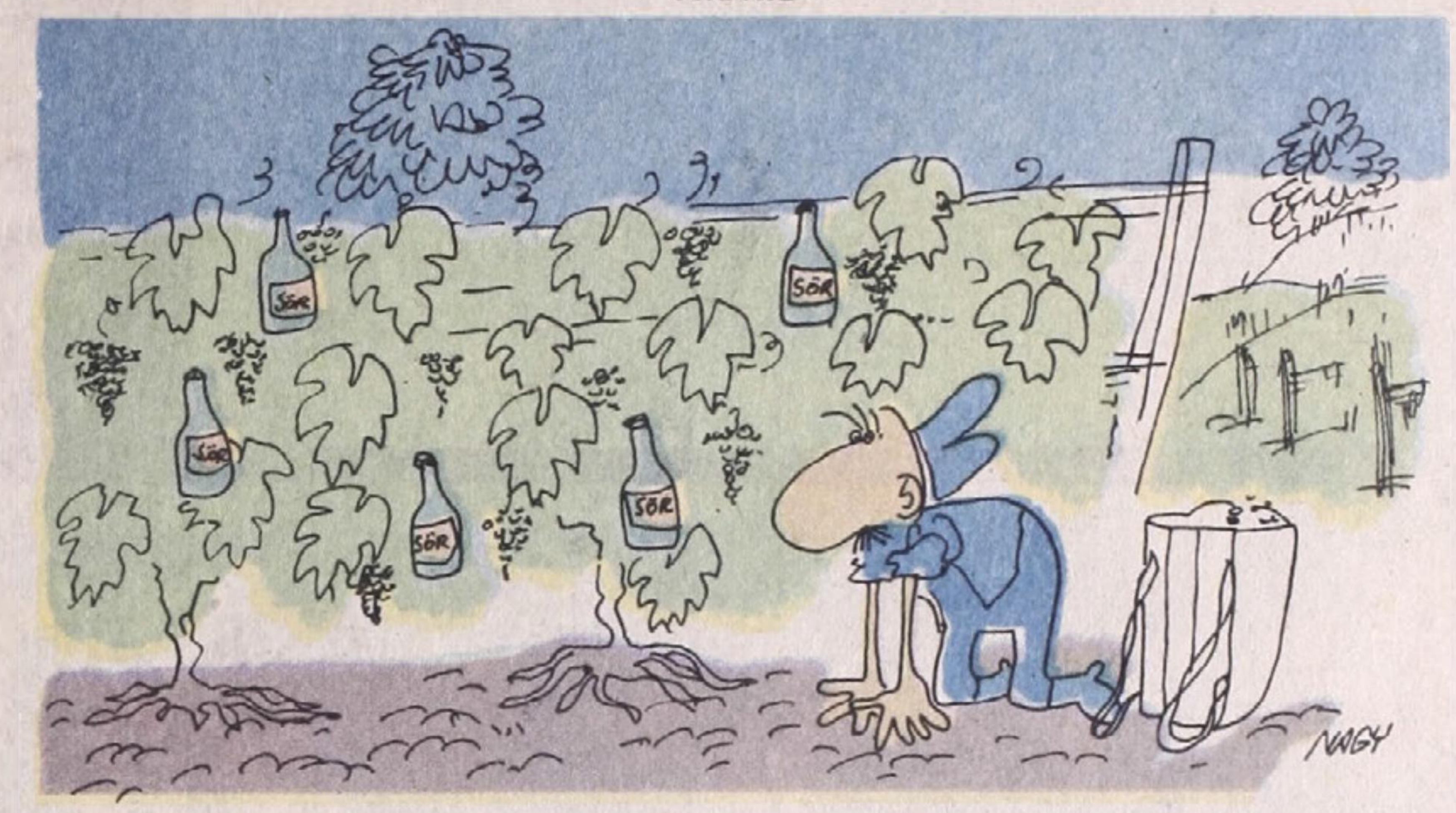
A női kézilabdacsapat új fiatal edzője magabiztosan nyilatkozott:
— Meglátják, én új életet viszek ebbe a csapatba.
Állta a szavát. Fél éven belül az együttes hat játékosa lett állapotos.

*

A Lions rögbicsapatának egyik játékosa mérkőzés közben az ujját törte. A legény a fájdalomtól üvöltve rohant le a pályáról, a törött ujj egészen furcsa szögben állt el a kezén. Robert Sullivan, a csapat sziklakemény mestere odament, megtapogatta a sérült ujjat, majd hátraszólt:
— Hozzatok csak egy ollót!
A sérült játékos ész nélkül rohant vissza a pályára . . .

(p. p.)

HIBRID

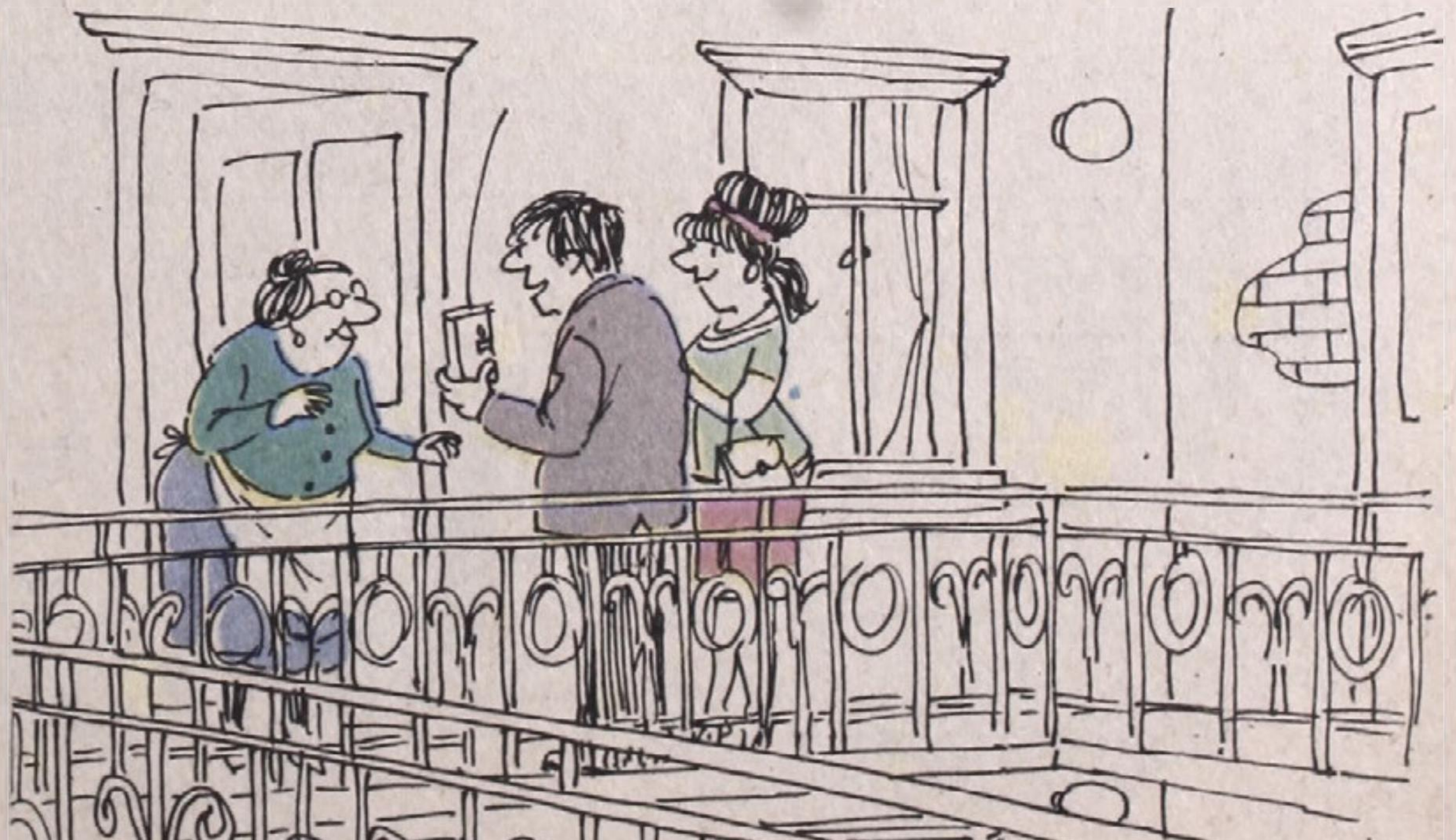

Az üzemrészleg vezetője büszkén mutatja a legújabb gépcsodát:
— Ez a gép négy ember munkáját végzi el egymaga.
— És ki ellenőrzi?
— Erre is van öt szakemberünk.

— Miért nem hajlandó tartásdíjat fizetni az első házasságából származó gyermeke után?
— Sajnos, nincs miből fizetnem. A második feleségem nem akar dolgozni.

SZERETŐ GYERMEK

– Hallottuk, hogy már magában szokott beszélgetni mama, hát hoztunk egy CB-t.

Ludas Matyi

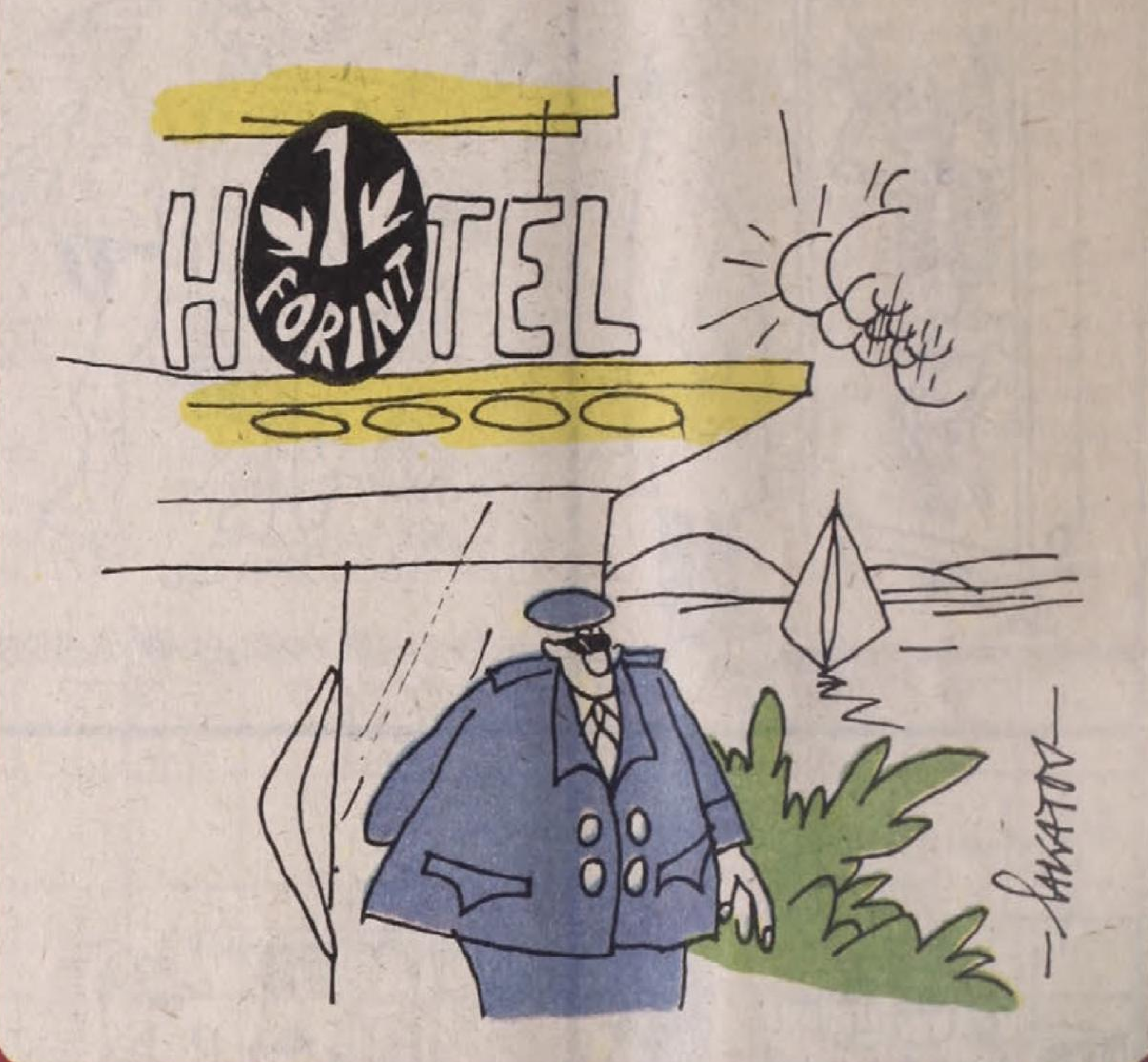
PÁLYATÉVESZTÉS

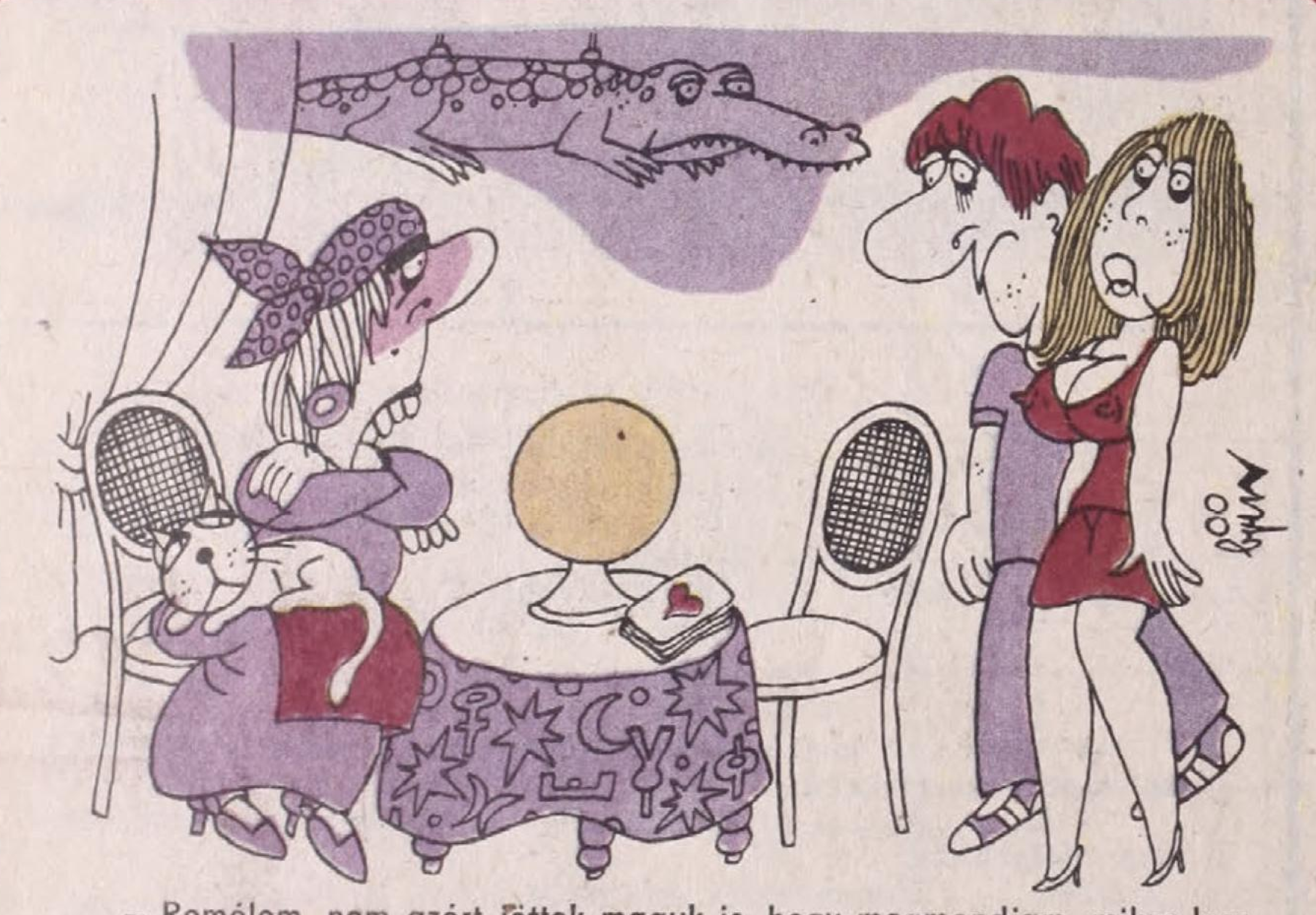

– Baj van, asszonyok! Átprofilírozták a vállalatot, ezentúl kacsatojást kell tojnunk!

ISMÉT A RÉGI CÉGÉR

– Remélem, nem azért jöttek maguk is, hogy megmondjam, mikor lesz lakásuk?!

VERSENY

– Ezek egy lépéssel mindig megelőznek: öröklakás, nyaraló, kocsi és most hely a füredi szívszanatóriumban...

PEDAGÓGUSOK

– Ez a pálya is teljesen elnőiesedett...